

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ

1.1 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ

อารีรักษ์ มีแจ้ง (2547) ทำการพัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบรวมงานเพื่อส่งเสริมผลการเรียนรู้การอ่านสำหรับนิสิตนักศึกษา พบว่ารูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบรวมงานเป็นรูปแบบที่เน้นการสอนกลวิธีการอ่าน 5 กลวิธี ได้แก่ การเชื่อมโยงความรู้ การทำนายความ การทำความเข้าใจให้กระจ่าง การตั้งคำถาม และการสรุปย่อ กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นกระตุ้น เป็นการสร้างความสนใจเกี่ยวกับกลวิธี ขั้นสร้างความเข้าใจ เป็นการให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับกลวิธี ขั้นประยุกต์ใช้ เป็นการให้ผู้เรียนฝึกใช้ กลวิธีการอ่านด้วยตนเอง และขั้นสรุป เป็นการสรุปความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน และเกี่ยวกับกลวิธีการอ่าน ตลอดการเรียนการสอน ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มย่อย มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเกี่ยวกับบทอ่าน และกลวิธีที่ใช้ในการอ่าน ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก และคอยให้ความช่วยเหลือ เมื่อนำรูปแบบการสอนกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบรวมงานที่พัฒนาขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม ซึ่งจากการวิจัยพบว่า

- 1) นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และนิสิตคณะเภสัชศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 2) นิสิตคณะเภสัชศาสตร์มีคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองสูงกว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ
- 3) นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และนิสิตคณะเภสัชศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 4) นิสิตคณะมนุษยศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้กลวิธีการอ่านหลังการทดลองไม่แตกต่างจากนิสิตคณะเภสัชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 5) นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และนิสิตคณะเภสัชศาสตร์มีพฤติกรรมการทำงานร่วมกันแตกต่างกันในประเด็นเกี่ยวกับการจัดการภายในกลุ่ม และบรรยากาศในการทำงาน แต่นิสิตทั้งสองกลุ่มใช้โครงสร้างของพฤติกรรมทางวาจาที่คล้ายคลึงกัน

นิสา วงศ์ผดุงเกียรติ (2549) ทำการวิจัยเพื่อศึกษา 1) ความสัมพันธ์ระหว่างผลการทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษด้านการตลาดสินค้าอุปโภคบริโภคและตัวแปรอิสระสามตัว ได้แก่ เนื้อหาของวิชาการตลาดที่เรียน ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทุกวิชา 2) ความสามารถของตัวแปรอิสระตัวใดตัวหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งตัวในการทำนายผลการทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษด้านการตลาดสินค้าอุปโภคบริโภค และ 3) ทักษะคติของผู้สอบที่มีต่อข้อสอบในการวิจัยนี้ประชากร ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 4 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี สาขาบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนิสิตจำนวน 133 คนจากกลุ่มประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชุดคือ 1) ข้อสอบสำหรับการอ่านภาษาอังกฤษด้านการตลาดสินค้าอุปโภคบริโภค ซึ่งพัฒนาจากข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในสาขา คลังข้อมูลทางภาษา และการวิเคราะห์เนื้อหาของตำราในสาขา 2) แบบสอบถามข้อมูลและทัศนคติของผู้สอบ ผู้วิจัยใช้ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สันในการวิเคราะห์ระดับและนัยสำคัญของการ

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและผลการทดสอบการอ่าน สำหรับการวิเคราะห์ความสามารถในการทำนายผลการทดสอบ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ และในการประเมินทัศนคติของผู้สอบ ผู้วิจัยใช้ค่าเฉลี่ยรวมของมาตรวัดทัศนคติในการวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า (1) ตัวแปรอิสระทั้งสามมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลการทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษด้านการตลาดสินค้าอุปโภคบริโภคในระดับ 0.05 ดังนี้ (1.1) ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและผลการทดสอบการอ่านมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .537 ($p > .01$) (1.2) ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทุกวิชาและผลการทดสอบการอ่านมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .335 ($p < .01$) และ (1.3) เนื้อหาการเรียนวิชาการตลาดและผลการทดสอบการอ่านมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .246, ($p < .01$) (2) ผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุพบว่า ตัวแปรผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรอิสระเพียงตัวเดียวที่สามารถทำนายผลการทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษด้านอุปโภคบริโภคได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยสามารถทำนายความสัมพันธ์ได้ร้อยละ 29.7 ($r^2 = .297$, $p < .05$) ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์พบว่าเนื้อหาการเรียนวิชาการตลาดและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทุกวิชาไม่สามารถทำนายผลการทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษด้านการตลาดสินค้าอุปโภคบริโภคอย่างมีนัยสำคัญได้ และ (3) ค่าเฉลี่ยรวมของมาตรวัดทัศนคติในแบบสอบถามคือ 3.38 จากมาตรวัด 4 ระดับ แสดงถึงทัศนคติในทางบวกของผู้สอบที่มีต่อข้อสอบสำหรับอ่านภาษาอังกฤษด้านการตลาดสินค้าอุปโภคบริโภค งานวิจัยชิ้นนี้เพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในด้านนวัตกรรมการทำนายผลการสอบด้านการอ่านสำหรับภาษาอังกฤษเฉพาะทางโดยเฉพาะในด้านธุรกิจ กระบวนการในการพัฒนาแบบทดสอบและการวิจัยสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในอนาคตในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องต่อไป

กมลพรรณ บุญกิจ (Boonkit, 2007) ทำการวิจัย การอ่านภาษาอังกฤษวิชาการ โดยสอนเน้นกลวิธีการอ่าน โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย รูปแบบการเก็บข้อมูลเป็นการบูรณาการข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพเข้าด้วยกัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับกลวิธีทั่วไปในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของกลวิธีการอ่านที่ระบุหรือเสนอแนะในทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษว่าเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้ออกแบบบทเรียนเฉพาะ คือแผนการสอนโดยเน้นกลวิธีการอ่าน (The Strategy-based Instruction Program) เพื่อใช้ประกอบการสอนในรายวิชาการอ่านและการอภิปรายในชั้นเรียนปกติโดยสอนวิธีใช้กลวิธีต่าง ๆ ควบคู่ไปกับบทเรียนตามหลักสูตร มีการอธิบายชัดเจนพร้อมตัวอย่างและให้ผู้เรียนฝึกใช้กลวิธีที่ต่างกัน มีการใช้แบบคำถามสัมภาษณ์รายบุคคลและถามนำในการอภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับกลวิธีที่ผู้เรียนใช้บ่อยและใช้ได้ผลดี ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามพบว่ากลวิธีที่ผู้เรียนรายงานอยู่ในระดับที่ใช้ได้ผลบ่อยอยู่ใน 3 กลุ่มกลวิธีการอ่าน จาก 6 กลุ่มซึ่งจัดกลุ่มโดย Oxford (1990) กลวิธีดังกล่าว คือ อภิปัญญา (Metacognitive) ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive) และการชดเชย (Compensation strategies) ส่วนกลวิธีจากการสัมภาษณ์อันเนื่องมาจากการสอนกลวิธีการอ่าน พบว่าผู้เรียนใช้กลวิธีเกี่ยวกับสองประเด็น คือ มุ่งเข้าใจคำศัพท์จากการเดาคำศัพท์เพื่อเข้าใจข้อความที่อ่านและการอ่านเพื่อพยายามหาใจความสำคัญของข้อความที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ได้จากแบบสอบถาม นอกจากนี้ได้มีการเปรียบเทียบคะแนนของผู้เรียนจากบทอ่านที่ใช้ในการสอบย่อยระยะเริ่มการสอนกลวิธีการอ่าน

และคะแนนจากบทอ่านในข้อสอบปลายภาคการศึกษา ผลทางสถิติบ่งชี้ว่าคะแนนปลายภาคสูงกว่าคะแนนจากต้นภาคการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าการสอนโดยเน้นกลวิธีการอ่านอย่างจริงจังมีส่วนช่วยพัฒนาการอ่านโดยช่วยให้ผู้เรียนเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน นอกจากการนำเสนอผลเกี่ยวกับกลวิธีการอ่านที่ได้ผลแล้ว การศึกษาครั้งนี้ได้นำเสนอคำแนะนำในการอ่านจากผู้เรียนที่จัดว่ามีความสามารถในการอ่านระดับดีอีกด้วย

กิจจา เทพศิริ (Thepsiri, 2006) วิจัยโครงการแบบการเสริมต่อความรู้ (Scaffolding) โดยศึกษาปฏิบัติการใช้หลักสูตรแบบเน้นโครงการในบริบทของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ชั้นปีที่ 2 ลงทะเบียนเรียนวิชา LNG 104 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปี 2547 จากสาขาวิชาเอกวิทยาศาสตร์การอาหาร 29 คน, สาขาวิศวกรรมโยธาจำนวน 30 คน แต่ในจำนวนผู้เรียน 59 คนนั้นได้รับแบบสอบถามสมบูรณ์เพียง 52 ชุด ครูที่สอนมีทั้งครูใหม่และครูที่มีประสบการณ์สูง โดยครูหนึ่งคนให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา 15 คนหรือประมาณ 3 กลุ่ม การเก็บรวบรวมใช้ทั้งแบบเชิงปริมาณและคุณภาพ หรือแบบสามเส้า (Triangulation) เพื่อให้ข้อมูลในหลายๆ แง่มุม ผลการวิจัยพบว่าในส่วนของความเชื่อของครูเกี่ยวกับการสอนแบบเสริมต่อความรู้ และบทบาทของครูในการสอนแบบดังกล่าวพบว่า ครูส่วนใหญ่ชอบวิธีการสอนดังกล่าว และเชื่อว่าจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทั้งทางด้านภาษา ทักษะทางสังคม และความรู้ทางด้านเนื้อหาสาระ ครูเชื่อว่าการสอนแบบนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองในอนาคต ในส่วนของบทบาทของครูในฐานะผู้ช่วยให้คำแนะนำในการทำโครงการ ครูเห็นว่า ครูต้องมีขั้นตอนการแนะนำเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ในส่วนของครูใหม่และครูที่มีประสบการณ์สูงมีความคิดเห็นและทัศนคติที่ไม่แตกต่างกันในการสอนแบบนี้ โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียน มีความคิดเห็นในทางบวกต่อรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าว ทั้งในส่วนของความช่วยเหลือจากครู โครงการที่ทำและการเรียนโดยการทำกิจกรรมเน้นภาระงานเป็นกลุ่ม ผู้เรียนจะมีความกังวลว่าการเรียนโดยเน้นโครงการจะช่วยให้ความสามารถการใช้ภาษาของผู้เรียนมีมาตรฐานเท่าเทียมกับมหาวิทยาลัยอื่นในประเทศไทยหรือไม่ และผู้เรียนเห็นว่า การจัดเวลาในการให้คำปรึกษาไม่เพียงพอ สำหรับความเหมาะสมของการใช้กิจกรรมการสอนแบบเสริมต่อความรู้ มีความเหมาะสมหรือไม่ มีส่วนช่วยในการพัฒนาความรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหรือไม่และในสถานการณ์ใดที่ทำให้รูปแบบการสอนนี้ประสบความสำเร็จพบว่าทั้งครูและผู้เรียนเชื่อว่า การเรียนแบบเสริมต่อความรู้นี้ช่วยให้พัฒนาการทางภาษาของผู้เรียนดีขึ้นและช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการทำงานกลุ่ม มีการทำกิจกรรมภาระงานย่อยเพื่อให้บรรลุโครงการที่ตั้งเป้าหมายไว้และยังเป็นกลวิธีที่ครูจะใช้สอนเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองในอนาคต การเรียนแบบนี้ทำให้ผู้เรียนสามารถปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยใช้ทักษะของตนเองที่มีในการทำภาระงานย่อย และการทำงานร่วมกับกลุ่ม ทั้งนี้ สถานการณ์ที่ดีที่สุดสำหรับการใช้รูปแบบการสอนแบบการเสริมต่อความรู้ คือสถานการณ์ที่ผู้เรียนไม่สามารถทำภาระงานได้สำเร็จด้วยตนเอง ต้องอาศัยกลุ่มและต้องการคำแนะนำเพื่อการตัดสินใจจากครู

กล่าวโดยสรุป การสอนอ่านภาษาอังกฤษจะต้องมีการสอนกลวิธีการอ่านด้วยควบคู่กันไปด้วย การสอนโดยเน้นกลวิธีอ่านอย่างจริงจังมีส่วนช่วยพัฒนาการอ่าน โดยต้องสอนให้ผู้เรียนรู้จักเลือกกลวิธีที่เหมาะสมในการอ่านด้วยเพื่อให้เกิดทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองในอนาคต ทั้งนี้ วิธีการ

สอนของผู้สอนก็มีความสำคัญ หากผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่สามารถทำภาระงานได้สำเร็จด้วยตนเอง ต้องมีการทำภาระงานเป็นกลุ่มและอาศัยคำแนะนำจากครูเพื่อการตัดสินใจ

1.2 งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ

Wang (2004) ทำการศึกษาความแตกต่างด้านวัฒนธรรมในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีกรอบทฤษฎีแนวคิดเพื่อศึกษากระบวนการของการอ่านภาษาอังกฤษใน 3 ทางเลือก คือ อะไรคือความแตกต่างหลักในการอ่าน ทำไมความยากนี้ยังคงอยู่ และจะลดและขจัดมันออกไปได้อย่างไร เพื่อให้การสื่อสารเป็นผลสำเร็จ ซึ่งผลการวิจัยวิธีการกำจัดความยากในการอ่านคือ 1) ปรับปรุงความสามารถทางด้านภาษาและทักษะการอ่าน โดยครูควรสอนทักษะการอ่านหลายๆ วิธี เพื่อฝึกความสามารถในการอ่าน และสนใจให้นักศึกษาใช้เทคนิคหลายๆ อย่างในการอ่าน 2) เน้นความรู้ด้านวัฒนธรรม โดยครูควรเลือกงานเขียนที่มีชื่อเสียงในวัฒนธรรมของอังกฤษให้นักศึกษาอ่านมากเท่าที่ทำได้ เพื่อช่วยนักเรียนเข้าใจการอ่านได้ดีขึ้น เช่น เรื่องราวในพระคัมภีร์ เทศกาลทางตะวันตก เป็นต้น 3) ตั้งคำถามและสนทนา โดยแบ่งเป็น 3 ชั้น คือ ก่อนอ่าน ขณะอ่าน และหลังอ่าน

Cambell (2005) กล่าวว่าตั้งแต่มีกฎหมายที่ว่าไม่มีเด็กคนใดถูกทอดทิ้ง (No Child Left Behind Act) เกิดขึ้นในปี 2001 โรงเรียนต่างๆ จึงได้หาโอกาสที่จะเสริมหลักสูตรให้กับนักเรียนทุกคน เพื่อจะได้เป็นผู้อ่านที่เชี่ยวชาญ โดยงานวิจัยที่มีอยู่ชี้ว่า วัยรุ่นอยู่ภายใต้แวดวงการศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องอ่านออกเขียนได้ สำหรับการเสริมหลักสูตรที่เพิ่มเข้ามาจากการเรียนปกติ ช่วยให้นักเรียนที่มีปัญหาการอ่านกลายเป็นผู้อ่านที่ดีขึ้น ทั้งนี้ การใช้เวลาอ่านที่มากขึ้นจะเป็นผลดีต่อนักเรียน อย่างไรก็ตาม หัวข้อวิจัยดังกล่าวมักเกี่ยวข้องกับนักเรียนที่เด็กกว่าวัยรุ่น การวิจัยนี้จึงเพิ่มหลักสูตรการอ่านนอกเวลาเพื่อเสริมให้นักเรียนที่มีความรู้ระดับพื้นฐานและต่ำกว่าในนักเรียนที่เรียนเกรด 9 และ 10 ได้มีโอกาสปรับปรุงทักษะการอ่าน แต่ให้ความสำคัญอยู่ในสัดส่วนลำดับรองจากการเรียนปกติ โดยทำการเปรียบเทียบนักเรียน 13 คน ที่กลุ่มคะแนนอยู่ในระดับที่คงที่ในส่วนที่สอง ทำการเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่จบหลักสูตรนอกเวลา แล้วประเมินผลการเรียนตามระบบของโรงเรียนในรัฐเพนซิลวาเนีย (Pennsylvania System of School Assessment--PSSA) ผลปรากฏว่าค่าเฉลี่ยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของกลุ่มที่มีการเรียนเสริมหลักสูตรนอกเวลาปกติ คือ คะแนนของนักเรียนที่มีคะแนนต่ำเมื่อทดสอบก่อนเรียน ได้คะแนนสอบมากขึ้นเมื่อทดสอบกับคะแนนมาตรฐาน เมื่อเทียบกับนักเรียนที่ได้คะแนนดีเมื่อทดสอบก่อนเรียน นอกจากนี้ระดับคะแนนทั้ง 2 กลุ่ม เมื่อทำการเปรียบเทียบกันแล้ว นักเรียนกลุ่มที่มีคะแนนทดสอบก่อนเรียนต่ำได้รับประโยชน์จากการเรียนเสริมนอกเวลาโดยมีคะแนนที่สูงขึ้น กล่าวโดยสรุปการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมนอกเวลาสำหรับนักเรียนเกรด 9 และ 10 ที่มีความรู้เดิมระดับพื้นฐานและต่ำ มีโอกาสปรับปรุงทักษะการอ่านที่ดีขึ้น

Ehara (2008) ทำการวิจัยการสอนอ่านแบบเน้นภาระงานกับคำถามความเข้าใจการอ่านภาษาที่สอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาว่าคำถามประเภทการเปิดเผยข้อความ (Textually explicit: TE) หรือคำถามประเภทอ้างอิง (Inferential: IF) แบบไหนจะเข้าใจเนื้อหาได้ดี และแบบไหนจะได้ประโยชน์ต่อผู้เรียนชาวญี่ปุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวนทั้งสิ้น 69 คน ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ต่ำ กลาง และสูง ทั้งนี้ มีการแบ่งให้นักเรียนกลุ่ม

หนึ่งได้รับการสอนที่เน้นคำถามแบบ TE ขณะที่อีกกลุ่มเน้นคำถาม IF ซึ่งคำถาม TE เป็นคำถามที่มีเนื้อหาประกอบ (Text-bound) ดังนั้น การตอบคำถามสามารถค้นหาได้จากข้อความที่เปิดเผยในเนื้อหา ในทางกลับกันคำถาม IF เป็นคำถามที่มีความรู้ประกอบ (Knowledge-bound) ซึ่งคำตอบส่วนใหญ่ขึ้นกับแห่งความรู้ความเข้าใจของผู้อ่าน เช่น ความรู้ทางภาษาศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ความรู้เบื้องหลัง ความรู้รอบตัว หรือบริบท โดยทำการทดสอบใน 5 เดือนสุดท้ายของการเรียนแล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติ จากการศึกษาพบว่าผลการงานที่ได้มีนัยสำคัญ แม้การสอนอีกประเภทไม่มีผลที่ดีกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ช่องว่างระหว่างกลุ่มอยู่ที่การเน้นการสอนที่ดูเหมือนมีนัยว่าคำถาม IF อาจให้ความเข้าใจที่มากกว่า นอกจากนี้ ยังพบว่ากลุ่มที่เน้นการสอนคำถามแบบ IF ได้รับประโยชน์ในทุกระดับ สำหรับการสอนแบบคำถาม TE นักเรียนกลุ่มระดับสูงได้รับประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญมากกว่านักเรียนระดับต่ำ จากผลการศึกษาที่มีข้อเสนอว่า ครูสอนอ่านควรใช้ระบบการสอนคำถามอ่านเน้นภาระงาน ถ้าใช้คำถามการอ่านเป็นส่วนหนึ่งของการสอนแล้ว ก็ควรรวมการสอนไม่เพียงแต่การใช้คำถามการอ่านประเภทเปิดเผยข้อความ (TE) เท่านั้น แต่ให้สอนคำถามประเภทอ้างอิง (IF) ด้วย นอกจากนี้ การประยุกต์ใช้นี้อาจช่วยทำลายวงจรการสอนอ่านแบบแปล (translation-bound) ที่เน้นให้กับผู้เรียนระดับต่ำ รวมทั้งอาจช่วยให้ผู้อ่านหนังสือได้อย่างมีความหมายมากขึ้นอย่างมีปฏิสัมพันธ์

Ijalba (2008) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาแม่และการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในผู้ใหญ่ที่พูดภาษาสเปนเป็นภาษาที่หนึ่งจำนวน 60 คนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 โดยเฉพาะผู้ที่มีอาการผิดปกติในการเรียนภาษา (Dyslexia) แล้วมีปัญหาอย่างมากในการเรียน ซึ่งคำถามวิจัยคือ อาการผิดปกติทางภาษาที่หนึ่งจะปรากฏเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ในผู้ใหญ่ที่เรียนภาษาอังกฤษแล้วมีความยากลำบากมาก ทั้งนี้ กลุ่มทดลองมี 2 กลุ่ม เป็นผู้มีการศึกษาต่ำกว่าและสูงกว่าเกรด 12 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้ที่มีอาการความบกพร่องในการเรียนรู้ภาษาแม่ และมีความยากลำบากในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 จะมีความยากลำบากมากด้วยในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2

Wright (2009) ทำการศึกษา 1) ผลจากการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนเน้นโครงการหลักสูตร Intel Essentials ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยใช้กลวิธีการอ่านจากเกณฑ์การให้คะแนนในแบบทดสอบการประเมินความเข้าใจของฟลอริดา (Florida Comprehensive Assessment test--FCAT) 2) ข้อแตกต่างในการใช้กลวิธีการหาความหมายการอ่านระหว่างนักเรียนในห้องเรียนที่มีครูผ่านการฝึกและไม่ผ่านการฝึกการสอนรูปแบบ Intel Essential ที่เน้นโครงการ 3) ระดับของการนำไปสอนนักเรียน (สูง กลาง ต่ำ) ของครูที่ผ่านการฝึกมาแล้ว 4) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับของการนำไปปฏิบัติ กับระดับของการให้นักเรียน โดยที่กลุ่มตัวอย่างของการศึกษานี้เป็นครู 32 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มครูที่ได้รับการฝึกและไม่ได้รับการฝึกกลุ่มละ 16 คน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนกลุ่มทดลอง 780 คนที่เรียนจากกลุ่มครูที่ได้รับการฝึกได้คะแนนสอบจากการทำแบบทดสอบประเมินความเข้าใจฟลอริดามีนัยสำคัญสูงกว่า ($p < .05$) กลุ่มควบคุมที่ประกอบด้วยนักเรียน 643 คน นอกจากนี้ กลุ่มควบคุมที่มีแรงจูงใจในการทำภาระงานมีระดับนัยสำคัญสูงกว่าจากการใช้กลวิธีการหาความหมายในการอ่าน สหสัมพันธ์ระหว่างระดับการนำไปปฏิบัติกับการใช้กลวิธีการอ่านให้ผล สหสัมพันธ์ทางลบ ซึ่งหมายถึงว่า ครูที่ได้รับการฝึกหลักการพัฒนาการเรียนรู้อ่านที่สอนนักเรียนในระดับที่มีคะแนนสูงสุดเมื่อนำไปปฏิบัติแล้วได้ระดับต่ำสุดของการใช้กลวิธีการหาความหมายในการอ่าน

Tinari (2009) ทำการวิจัยเปรียบเทียบการสอนกลวิธีการอ่านและการฝึกหัดเป็นการส่วนตัวแบบเน้นวรรณกรรม (Literature-Based) ของนักเรียนเกรด 4 กับแบบเน้นโครงสร้างสาขาวิชา (Discipline-Based Structure) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นภายในโรงเรียนเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนในหลายๆ โรงเรียนที่มีการศึกษาต่อเนื่องจากประถมศึกษาตอนปลายไปสู่มัธยมศึกษาตอนต้นและต้องการให้นักเรียนมีความสามารถในทักษะการอ่านในสิ่งที่เรียนรู้ไป เช่น การทำภาระงานที่เกี่ยวข้องกับข้อความ รวมทั้งปฏิสัมพันธ์ทางสังคมท่ามกลางนักเรียนกับครูที่อยู่ในห้องเรียนและสิ่งแวดล้อมของการเรียนการสอนที่แสดงออกอย่างเต็มที่เพื่อให้ภาระงานนั้นสำเร็จลุล่วงลงได้ การวิจัยนี้มีการสอนกลวิธีอ่านแบบเน้นวรรณกรรมทางภาษาสำหรับนักเรียนเกรด 4 ในชั้นเรียนเปรียบเทียบกับนักเรียนเกรด 5 ที่เน้นโปรแกรมการอบรม ซึ่งข้อมูลที่ได้จะถูกนำไปวิเคราะห์ในกรอบทฤษฎีที่สะท้อนต่อโปรแกรมของโรงเรียนระดับมัธยมลงมา การศึกษานี้จะอธิบายการฝึกปฏิบัติกลวิธีและสอนทฤษฎีการปฏิบัติในแต่ละสถานการณ์ซึ่งอยู่ในบริบทแบบเน้นโครงสร้างการอบรมในนักเรียนเกรด 5 ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มเป้าหมายที่เป็นนักเรียนเกรด 4 มีความแตกต่างกับนักเรียนเกรด 5 อย่างมีนัยสำคัญ

จากการทบทวนวรรณกรรมการสอนอ่านผู้วิจัยสรุปได้ว่า การสอนการอ่านภาษาอังกฤษควรสนับสนุนให้ผู้อ่านมีเวลาสำหรับการอ่านนอกเวลาเรียนปกติมากขึ้น รวมทั้งมีการสอนกลวิธีการอ่านด้วยเพื่อช่วยผู้อ่านได้พัฒนาการอ่านให้มีประสิทธิภาพในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น โดยครูควรสอนทักษะการอ่านหลายๆ วิธี เพื่อฝึกความสามารถในการอ่าน และเสริมแรงให้นักศึกษาใช้เทคนิคหลายๆ อย่างในการอ่าน สำหรับการเลือกเนื้อเรื่องที่ให้อ่านหากครูใช้ข้อเขียนที่มีชื่อเสียงที่นักศึกษาคุ้นเคยในวัฒนธรรมให้นักศึกษาอ่านมากเท่าที่ทำได้จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจการอ่านได้ดีขึ้น ครูสอนอ่านควรใช้ระบบสอนคำถามอ่านกิจกรรมเน้นภาระงาน ซึ่งไม่เพียงแต่การใช้คำถามการอ่านประเภทเปิดเผยข้อความที่มีอยู่ในเนื้อหาเท่านั้น แต่ให้สอนคำถามประเภทอ้างอิงด้วย เพราะผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้และช่วยทำลายวงจรการสอนอ่านแบบแปล (Translation-bound) ที่เน้นให้กับผู้เรียนระดับต่ำ รวมทั้งอาจช่วยให้ผู้อ่านหนังสือได้อ่านอย่างมีความหมายมากขึ้นอย่างมีปฏิสัมพันธ์ สำหรับผู้เรียนที่มีอาการความบกพร่องในการเรียนรู้ภาษาแม่ และมีความยากลำบากในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 จะมีความยากลำบากมากด้วยในการเรียนภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาที่ 2 ด้วยเช่นกัน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านโดยใช้กลวิธีอภิปัญญา

2.1 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการอ่านโดยใช้กลวิธีอภิปัญญา

จินดา ยัญทิพย์ (2547) ได้ทำการพัฒนากระบวนการบูรณาการทักษะการคิดในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้และเมตาคอกนิชัน ซึ่งผลจากการทดลองระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้กระบวนการบูรณาการทักษะการคิดในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครสวรรค์ จำนวน 2 ห้องเรียน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 55 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 53 คน กลุ่มควบคุมเรียนโดยใช้การสอนปกติ ระยะเวลาในการทดลอง

10 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กระบวนการบูรณาการทักษะการคิดในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยของความสามารถในการคิด และมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการสรุปย่อความหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบปกติ

ทรงยุทธ อัครโกศล และ บุปผา เสโตบล (2549) ทำการวิจัย การใช้กลวิธีการอ่านแบบอภิปัญญาของนักศึกษาไทยที่ศึกษาภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ประชากรที่ศึกษาคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 จำนวน 207 คน ที่ลงทะเบียนวิชา Reading 1 ของภาควิชาภาษา คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ผลการวิจัยพบว่า หลังจากการเรียนในชั้นเรียน นักศึกษากลุ่มสูงและกลุ่มกลางใช้กลวิธีการอ่านแบบอภิปัญญามากขึ้นกว่าก่อนเรียน โดยที่นักศึกษาทั้งกลุ่มสูง กลาง และต่ำที่ได้รับการสอนการอ่านตามรูปแบบการสอนที่เน้นการใช้กลวิธีการอ่านแบบอภิปัญญา มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาที่ได้รับการกระตุ้นโดยผู้สอนให้ใช้กลวิธีการอ่านแบบอภิปัญญา มีคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบปลายภาคสูงกว่าแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งแสดงว่านักศึกษาทั้งสามกลุ่มสามารถประยุกต์ใช้กลวิธีที่ได้ศึกษาในชั้นเรียนกับแบบทดสอบอื่นได้ ส่วนผลจากคำถามปลายเปิด แสดงความคิดเห็นพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ากลวิธีการอ่านแบบอภิปัญญานั้นเป็นประโยชน์ต่อการอ่านบทอ่านภาษาอังกฤษของตน แม้ว่ากลวิธีการอ่านแบบอภิปัญญาจะช่วยให้ผู้อ่านทำความเข้าใจบทอ่านได้ แต่ก็พบว่าผู้อ่านยังมีปัญหาในการใช้กลวิธีบางกลวิธี ซึ่งผู้สอนควรพิจารณาปัญหาเหล่านี้ในการเรียนการสอนการอ่านด้วย ดังนั้น ในการเรียนการสอนวิชาการอ่าน ผู้สอนจึงควรกำหนดเป้าหมายหลักของรูปแบบการสอนเพื่อเพิ่มความสามารถในการใช้กลวิธีอ่านแบบอภิปัญญาให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำกลวิธีลักษณะนี้ไปใช้ในการอ่าน ซึ่งจะส่งผลให้การอ่านนั้นประสบความสำเร็จ

ภัทรพร ต๊ะปินตา (Tapinta, 2006) ทำการวิจัยเพื่อสำรวจการรับรู้และการประยุกต์กลวิธีการคิดและอภิปัญญาขณะอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เลือกกลุ่มตัวอย่าง 4 คนที่มีความสามารถสูง 2 คนและต่ำ 2 คน จากนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับสังคมศาสตร์ ในปี 2005 จำนวน 14 คน เป็นเวลา 5 สัปดาห์ โดยการวิเคราะห์ประกอบด้วยข้อมูลการสนทนาเป็นคู่ การบอกความคิดออกมาดังๆ (Think-aloud protocols) การสัมภาษณ์ และบันทึกประจำวัน นอกจากนี้ ยังมีการสังเกตการณ์ภาคสนาม แบบสำรวจกลวิธีการอ่านและการเขียนที่ใช้ งานเขียน รวมทั้งการเปรียบเทียบคะแนนที่ได้ก่อนและหลังการทดลอง เมื่อได้นำผลการวิเคราะห์แต่ละคนและเปรียบเทียบกันพบว่าความรู้ทางกลวิธีมีผลเพิ่มพูนการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ แต่การพัฒนาฝีมือปรสรดต่อผู้เรียน คือความไม่แน่ใจในกระบวนการและความรู้ในเงื่อนไขของการใช้กลวิธีรวมทั้งข้อจำกัดทางการใช้ภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาที่สอง ทั้งนี้ การที่ผู้สอนอภิปรายและสาธิตการใช้รูปแบบของกลวิธี ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีโอกาสปรึกษาหารือการใช้กลวิธีกับคู่ของตน และเพิ่มพูนการฝึกฝนให้มีการพัฒนาเป็นไปในทางบวก นอกจากนี้ การกระตุ้นความรู้ที่มีอยู่เดิมทำให้มีการพัฒนาทักษะทั้งด้านความคิดและด้านอภิปัญญาอย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่มีผลเพิ่มการตรวจสอบและการควบคุมอย่างสม่ำเสมอต่อพฤติกรรมกาเขียน

ยุวดี อยู่สบาย (2552) ทำการวิจัยเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการสอนการอ่านแบบ Reciprocal Teaching ต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและกลวิธีอภิปัญญาไทยในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งนักเรียนออกเป็นเป็น 2 กลุ่ม คือเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนการอ่านแบบ Reciprocal Teaching และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนการอ่านแบบเทคนิคทักษะพื้นฐาน (Skill-based Teaching) การสอนการอ่านแบบ Reciprocal Teaching ประกอบด้วยกลวิธีในการอ่าน 4 กลวิธีคือ การทำนาย การตั้งคำถาม การหาความชัดเจน และการสรุป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย การอ่านเพื่อความเข้าใจจากข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษปี พ.ศ. 2547 แบบสอบถามกลวิธีอภิปัญญาแบบบันทึกการใช้กลวิธีอภิปัญญาระหว่างการอ่าน การอัดเทปทสนทนาในขณะที่นักเรียนทำงานกลุ่ม และการสัมภาษณ์ ผลงานวิจัยสรุปได้ว่า Reciprocal Teaching มีผลในทางบวกต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจและการใช้กลวิธีอภิปัญญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คะแนนเฉลี่ยของการสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลอง มีค่าสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การสอนแบบ Reciprocal Teaching ช่วยเพิ่มความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงและนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ นอกจากนั้นแล้ว Reciprocal Teaching มีผลต่อการใช้กลวิธีอภิปัญญา นักเรียนใช้กลวิธีอภิปัญญามากขึ้นหลังการเรียนการสอนการอ่านแบบ Reciprocal Teaching อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการพัฒนากระบวนการบูรณาการทักษะการคิดในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้และการใช้กลวิธีอภิปัญญาของผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนหลังการสอนเพิ่มขึ้น ในด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความสามารถในการสรุปย่อความสูง รวมทั้งมีการพัฒนาทักษะในด้านความคิดมากกว่าผู้เรียนที่เรียนโดยใช้การสอนปกติ ส่วนงานวิจัยการสอนกลวิธีการอ่านแบบอภิปัญญาให้กับนักศึกษาในกลุ่มสูงและกลุ่มกลางพบว่ามีการใช้กลวิธีอภิปัญญาเพิ่มขึ้นและมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลอง

2.2 งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการอ่านโดยใช้กลวิธีอภิปัญญา

O'Malley et al. (1985) ได้ศึกษาผลกระทบในการฝึกกลวิธีในชั้นเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมปลายในอเมริกาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) จำนวน 75 คนโดยเป็นนักเรียนลาติน อเมริกาและเอเชีย 60% โดยวิธีสุ่มตัวอย่างและแบ่งเป็น 3 กลุ่มได้แก่ กลุ่มอภิปัญญา (metacognitive group) กลุ่มความรู้ความเข้าใจ (cognitive group) และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกกลวิธี ผู้วิจัยใช้ครูผู้สอนจำนวน 3 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้ครูสังเกต จดบันทึก และประเมินกลวิธีที่ผู้เรียนใช้ ใช้แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนวัดความแตกต่างด้านการฟังและการพูด และใช้สถิติ t-test ในการวิเคราะห์ ผลปรากฏว่า ทักษะการพูดในกลุ่มอภิปัญญาและกลุ่มความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ผู้วิจัยรายงานว่าผู้เรียนปรับการเรียนโดยการวางแผนการเรียน การใช้กลวิธีอภิปัญญา การตัดสินใจและความเข้าใจ แต่สำหรับทักษะการฟัง ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งผู้วิจัยกล่าวว่าการใช้กลวิธีอาจจะมีผลระยะยาวที่จะนำไปใช้ในทักษะการฟัง แต่อย่างไรก็ตาม แนวโน้มในการใช้กลวิธีสำหรับทักษะการฟังยังคงเป็นแนวโน้มที่ดี ซึ่งการศึกษาในทักษะการฟังและการพูดนี้สามารถนำไปอ้างอิงได้ในการศึกษาทักษะการอ่าน

Nunan (2001) ได้ศึกษาผลกระทบในการฝึกกลยุทธ์ในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน 4 ลักษณะกล่าวคือ การให้แรงจูงใจ (motivation) การให้ความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ (knowledge of strategies) การรับรู้ใช้กลยุทธ์ (perceived use of strategies) และการใช้กลยุทธ์ (actual use of strategies) โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาตรีในฮ่องกง จำนวน 60 คนแบ่งเป็น 4 ชั้นเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอย่างละ 2 ชั้นเรียน โดยให้กลุ่มทดลองได้รับการฝึกกลยุทธ์ในการเรียนในชั้นเรียนภาษาแต่กลุ่มควบคุมจะไม่ได้รับการฝึก โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลช่วงเริ่มต้นและสิ้นสุดการศึกษา ซึ่งแบบสอบถามประกอบด้วย การกระตุ้น ความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ การรับรู้ใช้กลยุทธ์ และความคิดเห็นที่มีต่อการใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษา ระหว่างการเรียนการสอนจะทำการสัมภาษณ์ผู้เรียนเพื่อให้ทราบถึงการรับรู้ในการเรียนภาษาอังกฤษ ผลปรากฏว่าการฝึกกลยุทธ์ช่วย ส่งเสริมการกระตุ้น ความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ การรับรู้ การใช้กลยุทธ์ของผู้เรียน

Mokhtari and Sheorkey (2002) ทำการวิจัยเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองเพิ่มพูนการอ่านแบบอภิปัญญา โดยใช้เครื่องมือแบบการรับรู้อภิปัญญาของคลังกลยุทธ์การอ่าน (Metacognitive Awareness of Reading Strategies Inventory, MARS) ที่ใช้วัดผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่ง สำหรับผู้เรียนวัยรุ่นและผู้ใหญ่มาพัฒนาเป็นเครื่องมือสำหรับผู้เรียนภาษาที่สองเรียกว่าแบบการสำรวจกลยุทธ์การอ่าน (Survey of Reading Strategies, SORS) และกล่าวสรุปว่า การวิจัยการอ่านต่อความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับกลยุทธ์การรับรู้จากการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง พบว่า ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสามารถสะท้อนและติดตามกระบวนการอ่านขณะอ่าน พวกเขาไม่เพียงแต่รับรู้กลยุทธ์ที่ใช้เท่านั้น แต่ยังมีแนวโน้มที่ดีกว่าในการตรวจสอบ (regulating) การใช้กลยุทธ์ขณะกำลังอ่านด้วย หรือพูดอีกอย่างหนึ่งได้ว่า พวกเขาใช้กลยุทธ์การอ่านและรู้ว่าจะใช้อย่างไรด้วย ทั้งนี้ Pressley and Afflerbach (1995) กล่าวว่า เครื่องมือ SORS ยังเป็นประโยชน์ช่วยให้ผู้อ่านค้นพบกลยุทธ์ที่แข็งแกร่ง และที่อ่อนแอของเขา ซึ่งเป็นการพัฒนาการรับรู้การอ่านอย่างตอบสนอง (constructively responsive) ซึ่งครูจะเป็นผู้ช่วยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังส่งเสริมให้เขาพบกับความสำเร็จในการศึกษาในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยที่เรียนอยู่

Hassan (2003) ทำการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างความตระหนักรู้กลยุทธ์อภิปัญญา (metacognitive strategy awareness) และความสามารถในการอ่านในภาษาแม่ และภาษาที่ 2 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนของโรงเรียนมัธยมต้นจำนวนทั้งสิ้น 40 คน ในการตอบแบบสอบถามซึ่งกลุ่มตัวอย่างผ่านการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ 4 ระดับ ในภาษาแม่ และภาษาที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ความตระหนักรู้กลยุทธ์อภิปัญญา ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถในการอ่านภาษาที่แม่ และภาษาที่ 2 ถ้าผู้อ่านตระหนักถึงกลยุทธ์ที่ใช้ ก็จะสามารถเลือกใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมในการเข้าใจความหมายจากบทอ่านได้ การทำงานเป็นคู่เป็นวิธีหนึ่งที่ผู้อ่านจะแบ่งปันการรับรู้ปัญหาในการอ่านและกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาแก่กันและกัน การทำงานเป็นกลุ่มควรประกอบด้วยผู้อ่านที่มีความสามารถแตกต่างกัน ดังนั้นผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำจะสามารถเรียนรู้การใช้กลยุทธ์ให้มีประสิทธิภาพจากผู้เรียนที่มีความสามารถสูงกว่า สำหรับการจัดเตรียมกลยุทธ์ที่จะสอน ครูจะต้องได้รับการฝึกว่าจะใช้กลยุทธ์เมื่อใด ที่ไหนและอย่างไร ผู้เรียนจะต้องรู้วิธีการประเมินการใช้กลยุทธ์เพื่อผลลัพธ์ที่เป็นผลดี การอ่านที่มีประสิทธิภาพมิใช่ว่าจะเกิดจากกลยุทธ์เฉพาะในภาระงานนั้นๆ แต่

เกิดจากความสามารถในการใช้กลวิธีที่เหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆด้วย ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องเรียนรู้การวางแผน การตรวจสอบและการประเมินการอ่านของตนเอง การศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าการเรียนการสอน การอ่านต้องมีเป้าหมายที่จะพัฒนาทักษะทั้งในภาษาแม่และภาษาที่ 2 ดังนั้น การสอนร่วมกัน และการฝึกกลวิธีจะช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความสามารถในการอ่านทั้งในภาษาแม่และภาษาที่ 2 จึงเป็นการเร่งด่วนที่จะต้องสร้างความเข้าใจในการอ่านให้แก่ นักการศึกษาของประเทศมาเลเซีย

Eskey (2005) ทำการวิจัยเพื่อสำรวจกระบวนการอภิปัญญา วิเคราะห์ผู้เรียนผ่านการสนทนาด้วยการเรียนรู้ออนไลน์ (Online Learning Logs, OLL) และการกระตุ้นอภิปัญญาเพื่อขยายการใช้กลดังกล่าว รวมทั้งสำรวจความคิดเห็นผู้เรียนเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการเรียนรู้ออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างใช้นักศึกษา 25 คน แบ่งเป็น หญิง 18 คน และชาย 7 คน จากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการอ่านขั้นสูงในภาควิชาภาษาอังกฤษที่ใช้การเรียนผ่านการเรียนรู้ออนไลน์ (Online Learning Logs) โดยผู้วิจัยสอนวิธีการใส่ข้อมูลแบบออนไลน์ อธิบายวิธีการตอบสนองต่อการเรียน และเขียนข้อเสนอแนะเกี่ยวกับชั้นเรียนบนการเรียนรู้ออนไลน์ และเก็บข้อมูลใช้กลวิธีอภิปัญญาจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ตอนท้ายของการวิจัยพบว่า นักศึกษาสามารถใช้อภิปัญญาผ่านการเรียนรู้ออนไลน์ นักศึกษาสามารถใช้อภิปัญญาควบคุมความคิดได้ นักศึกษาส่วนใหญ่เริ่มควบคุมการเรียนรู้ได้ โดยรู้ว่าเขาได้ทำการศึกษาอะไรอยู่และศึกษาอย่างไร และนักศึกษามีความพยายามที่จะติดตามการเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง

McKeown and Gentilucci (2007) ทำการศึกษากลวิธีการบอกความคิดออกมาต่างๆ (think aloud) ว่า ส่งผลกระทบต่อความเข้าใจเนื้อหาในการอ่านหรือไม่ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่เรียนภาษาที่สองและใช้กลวิธีอภิปัญญา (Metacognition) เป็นนักเรียนจำนวน 27 คนที่มีความสามารถในการอ่านระดับต่ำ (ระดับ 2) จำนวน 5 คน ระดับกลาง (ระดับ 3) จำนวน 11 คน และระดับสูง (ระดับ 4) จำนวน 11 คน ผลการทดลองแสดงว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษใช้อภิปัญญา โดยกลวิธีการบอกความคิดออกมาต่างๆ ไม่มีความแตกต่างในคะแนนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนระดับ 2 (Early Intermediate) แต่มีประโยชน์ในนักเรียนระดับ 3 (Intermediate) และ 4 (Advanced) จากผลการทดลองที่ได้แสดงว่านักเรียนระดับ 2 ยังคงใช้ กลวิธีแบบระดับพื้นฐานสู่ระดับสูง (bottom-up) ในการแปลความแต่ผู้เรียนที่ดีจะใช้ความรู้เดิมและการอ้างอิงเพื่อให้เข้าใจในบทอ่าน ดังนั้นนักเรียนระดับ 2 จึงยังติดขัดอยู่ที่คำศัพท์ ดังที่ Davis and Bistodeau (1993) กล่าวว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำจะใช้กลวิธีอ่านระดับพื้นฐานไปสู่ระดับสูง (bottom-up) และกลวิธีการบอกความคิดออกมาต่างๆ ก็ไม่เป็นประโยชน์สำหรับเขา แต่สำหรับนักเรียนในระดับกลาง จะประสบความสำเร็จในการใช้ กลวิธีการบอกความคิดออกมาต่างๆ มากกว่าเพราะถึงแม้พวกเขาจะติดขัดในเรื่องคำศัพท์แต่ก็สามารถใช้กลวิธีอภิปัญญา ด้านความรู้เดิมและการแปลความช่วยในการอ่านได้ อีกทั้งยังสามารถใช้การตั้งคำถามถามตัวเองและใช้โครงสร้างความรู้ (Schema) เพื่อสร้างความหมาย เป็นที่น่าสนใจสำหรับนักเรียนระดับสูง (Advanced) ซึ่งปรากฏว่า กลวิธีการบอกความคิดออกมาต่างๆ ไม่เป็นประโยชน์สำหรับพวกเขามากนักเพราะจะทำให้พวกเขาติดขัดเรื่องคำศัพท์ซึ่งเป็นกลวิธีแบบพื้นฐานสู่ระดับสูง (Bottom-up) ที่จริงแล้วพวกเขาใช้กลวิธีอภิปัญญา โดยไม่จำเป็นต้องใช้กลวิธีการบอกความคิดออกมาต่างๆ นักเรียนระดับสูงไม่พอใจเมื่อพวกเขาต้องหยุดการอ่านในเมื่อพวกเขาสามารถอ่านและเข้าใจความหมายในบทอ่านได้ พวกเขาจะรู้ตัวเองดีว่าพวกเขา

ต้องการอ่านและหยุดอ่านเมื่อไหร่ Lee (1991) กล่าวว่าผู้เริ่มเรียนภาษาที่ 2 ควรจะได้เรียนรู้การอ่านด้วยกลวิธีในระดับสูงไปสู่ระดับพื้นฐาน (Top-down) ทำนองเดียวกับการอ่านภาษาแม่ และครูไม่ควรตัดสินว่ากลวิธีใดดีที่สุดสำหรับการสอน แต่ต้องรู้จักเลือกและประยุกต์ให้เหมาะกับระดับของผู้เรียนมากที่สุดเพื่อที่ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้มากที่สุดด้วย

Cubukcu and Eylul (2008) กล่าวถึงผลจากการศึกษานักศึกษาภาควิชาการสอนภาษาอังกฤษที่ได้รับรู้การสอนความเข้าใจในการอ่านแบบอภิปัญญาหรือการคิดเกี่ยวกับการคิด (thinking about thinking) ที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้และกระบวนการตรวจสอบการคิด (regulation of thinking) ทั้งนี้ กลวิธีแบบอภิปัญญาทำให้นักศึกษาคิดเกี่ยวกับความคิดของตนเองในการอ่านเชิงวิชาการ ซึ่งนักศึกษาผู้ที่ถูกทดลองเป็นอาสาสมัครที่ได้รับการสอนกลวิธีการอ่านแบบอภิปัญญาสำหรับการอ่านเป็นโครงการ 5 สัปดาห์ นักศึกษาใช้การเขียนบันทึกการอ่าน (reading logs) เพื่อตอบสนองกระบวนการคิดของตนเองในการอ่าน วัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้เพื่อแสวงหาประสิทธิภาพของการสอนโดยตรงอย่างมีระบบของการออกแบบอภิปัญญาในกลวิธีต่างๆ เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องและคำศัพท์ โดยนักศึกษาดังกล่าวเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 130 คน นอกจากนี้ ยังเป็นการศึกษาผลกระทบของกลวิธีอภิปัญญาที่มีต่อคำศัพท์ จากผลการทดลองได้ผลลัพธ์ที่ชี้ได้ว่า ผลกระทบของการฝึกกลวิธีอภิปัญญา มีความสำคัญในการพัฒนาคำศัพท์และทักษะความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับผู้เรียน ผู้สอน และนักศึกษาที่จะไปเป็นครู ในการเรียนภาษา และช่วยให้ครูประสบความสำเร็จในงานการสอนภาษาอังกฤษ ครูสามารถช่วยให้ผู้เรียนใช้กลวิธีอภิปัญญาต่างๆ ในการเรียนรู้คำศัพท์ กลุ่มทดลองประสบผลสำเร็จในการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ และผลลัพธ์ที่ได้ยังเป็นการยืนยันว่า ความเข้าใจการอ่านสามารถพัฒนาผ่านการสอนอย่างเป็นระบบด้วยกลวิธีอภิปัญญา รูปแบบการสอนทั้ง 10 กลวิธีรวมทั้งคำแนะนำการสอนนี้ยังเหมาะสำหรับครูเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อให้นักศึกษารู้ว่าทำไมกลวิธีอภิปัญญาถึงต้องใช้ ใช้เมื่อไหร่ และใช้อย่างไร ดังที่นักศึกษาได้เขียนในการบันทึกการอ่าน (Reading logs) ของเขา พวกเขาเริ่มต้นจากการรับรู้จักเลือกกลวิธีขณะการทำข้อสอบว่าจะใช้ที่ไหนและจะใช้เมื่อไหร่จึงจะช่วยให้เขาประสบความสำเร็จในการทดสอบ สำหรับผลการทดสอบหลังการเรียนแสดงว่านักเรียนกลุ่มทดลองเริ่มคิดแบบอภิปัญญาในการใช้กลวิธีต่างๆ เพื่อพัฒนาความเข้าใจการอ่าน ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นผู้อ่านที่ดีขึ้นเท่านั้น แต่ยังเป็นผู้เรียนกลวิธีและเรียนรู้ด้วยตนเองได้ด้วย ดังที่ Alexander and Jeton (2000) กล่าวไว้ ดังนั้นจึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า การฝึกอ่านโดยใช้กลวิธีอภิปัญญาช่วยพัฒนาความเข้าใจการอ่านและการเรียนรู้ได้ดีขึ้นไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้แบบออนไลน์หรือในชั้นเรียนปกติก็ตาม

จากวรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นว่ากลวิธีการอ่านแบบอภิปัญญาของผู้อ่านที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ หรือภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศนั้น มีบทบาทสำคัญในการทำความเข้าใจบทอ่าน ดังนั้น จึงสมควรที่จะสำรวจว่ากลวิธีการอ่านแบบอภิปัญญาใดบ้างที่นักศึกษาไทยใช้ ใช้อย่างไร และปริมาณเท่าใด และศึกษาว่าการสอนให้ผู้เรียนใช้กลวิธีการอ่านแบบอภิปัญญานั้นจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับเนื้อหาของบทอ่านและคำศัพท์ได้ดีขึ้นหรือไม่ ผู้วิจัยหวังว่าผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และมีประโยชน์ต่อผู้สอน

ภาษาอังกฤษเพื่อนำกลวิธีเหล่านี้ไปใช้เป็นเครื่องมือในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจต่อไป

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของผู้ใหญ่

Houle (1961) ได้ทำการศึกษาสาเหตุที่ผู้ใหญ่เข้าศึกษาหรือร่วมกิจกรรมทางการศึกษา จากกลุ่มตัวอย่าง 22 คน อย่างละเอียดลึกซึ้ง และพบว่า กลุ่มตัวอย่าง หรือ “ผู้เรียนต่อเนื่อง” ของเขาสามารถจำแนกได้เป็น 3 ประเภท คือ 1) ผู้เรียนที่มุ่งเป้าหมาย (Goal-oriented learners) ได้แก่ ผู้เรียนที่เลือกเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษา เพื่อเรียนรู้จากโครงการและกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการของตน เช่น การร่วมกิจกรรมการฝึกพูดต่อสาธารณชน 2) ผู้เรียนที่มุ่งกิจกรรม (Activity-oriented learners) หมายถึง ผู้เรียนผู้ใหญ่ที่เข้าร่วมกิจกรรมทางการศึกษาเพราะต้องการทำกิจกรรมทางสังคม ได้พบปะมิตรสหาย จะได้ไม่เกิดความเบื่อหน่ายหรือเหงาอยู่ที่บ้าน 3) ผู้เรียนที่มุ่งการเรียนรู้ (learning-oriented learners) คือผู้เรียนผู้ใหญ่ที่เข้าร่วมกิจกรรมทางการศึกษา เพราะต้องการได้รับความรู้และได้เรียนรู้อย่างแท้จริง และเป็นกลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมอยู่เสมอ Burgess (1977) ได้ทำการศึกษาและสรุปเพิ่มเติมหลังจากการศึกษาของ Houle ว่า ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เกือบทุกคน มิได้เข้าเรียนด้วยเหตุผลจูงใจเพียงอย่างเดียว แต่จะมีแรงจูงใจหลายอย่างประกอบกัน เหตุผลหลักที่สำคัญของการเข้าเรียนของผู้ใหญ่คือ ความต้องการที่จะได้ใช้ความรู้หรือทักษะ ผู้เรียนผู้ใหญ่บางคนรู้ว่าตนเองจะต้องทำหรือได้รับมอบหมายให้ทำงานใหม่ๆ ที่ต้องใช้ความรู้ ทักษะใหม่ๆ อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่เข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาเพราะความอยากรู้อยากเห็นบ้าง เพราะความชอบความพอใจในกิจกรรมหรือโครงการนั้นๆ บ้าง และเพราะต้องการฝึกฝนทบทวนทักษะความรู้มีให้สัมผัส ทั้งนี้ Burgess (1977) ได้ชี้ให้เห็นถึงเหตุผลของการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ไว้ 7 กลุ่ม คือ 1) ความต้องการที่จะเรียนรู้ 2) ความต้องการที่จะบรรลุเป้าหมายส่วนตัว 3) ความต้องการที่จะบรรลุเป้าหมายทางสังคม 4) ความต้องการที่จะบรรลุเป้าหมายทางศาสนา 5) ความต้องการที่จะหลบเลี่ยงสภาวะการณ์ที่ไม่พึงพอใจ 6) ความต้องการที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรม 7) ความต้องการที่จะทำตามข้อเรียกร้องหรือความต้องการ

Sifakis (2003) ศึกษากรอบการศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นแบบจำลองแบบผสมผสานเพื่อออกแบบหลักสูตรการสอนในสาขาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ รูปแบบที่ได้จากการศึกษานี้มีสองด้าน ด้านหนึ่งคือผู้สอนต้องทำความเข้าใจลักษณะของผู้เรียนซึ่งอยู่ในวัยผู้ใหญ่ ในอีกด้านหนึ่งการนำทฤษฎีทางการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมาใช้ในห้องเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ ผลจากการศึกษาออกมาในรูปแบบการผสมผสานเพื่อพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับผู้ใหญ่ เพื่อให้ผู้สนใจสามารถนำไปใช้พัฒนาหลักสูตรอื่นๆที่มีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน โดยมีปัจจัยหลักที่ต้องพิจารณาในสองลักษณะคือ ลักษณะที่หนึ่ง การวิเคราะห์ลักษณะของผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ในแง่การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ลักษณะที่สอง ลักษณะของครูผู้สอนซึ่งมีบทบาทเป็นที่ปรึกษาและให้คำแนะนำ สำหรับสิ่งสำคัญในการนำรูปแบบจำลองของหลักสูตรนี้ไปใช้คือ ต้องคำนึงถึงความหลากหลายและความแตกต่างกันของแต่ละสถานการณ์ อาทิ ความแตกต่างของผู้เรียน ห้องเรียน ความต้องการ วิชาที่สอน และครู อย่างไรก็ตาม บทความนี้ก็นำเสนอในแง่มุมสามประการ

ที่เป็นลักษณะร่วมที่จะนำไปประยุกต์ใช้ได้ คือ 1) ลักษณะของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ 2) กระบวนการสอน และวิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ และ 3) การประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้จากการศึกษาในสองประเด็นข้างต้นแล้ว และนำส่วนที่เป็นประโยชน์ไปเติมช่องว่างที่เกิดในสถานการณ์ของการพัฒนาหลักสูตรการสอนให้สมบูรณ์

Burt et al. (2003) ได้ทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่อายุ 16 ปีและมากกว่าในสหรัฐอเมริกาที่ตีพิมพ์ในช่วงปี 1980-2000 พบว่ามีทั้งหมดเพียง 47 เรื่อง และมีแค่ 24 เรื่องที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมการเรียนของผู้ใหญ่และการอ่านเขียนในการทำงาน ส่วนเรื่องที่เหลือ เป็นโปรแกรมการศึกษาหลักสูตรเร่งรัดภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าจะมีการศึกษาเรื่องดังกล่าวนี้ แต่ข้อมูลที่ได้ยังสนับสนุนการวิจัยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ในเวลาต่อมา ทั้งนี้ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองนับว่ามีจำนวนมากทีเดียว จะเห็นได้ว่า ในปี 2001 มีผู้เรียนมากกว่า 1 ล้านคน หรือประมาณร้อยละ 42 เป็นผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งสูงเพิ่มขึ้นกว่าปี 2000 ร้อยละ 4 ซึ่งผู้เรียนเป็นนักศึกษาที่อยู่ในสถานศึกษาผู้ใหญ่ขั้นพื้นฐานและสูงกว่าของรัฐของเอกชน และหน่วยงานองค์กรอาสาสมัครต่างๆ ของชุมชน ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเหล่านี้มีพื้นฐานการศึกษาที่หลากหลาย ซึ่งในการวิจัยนี้จะกล่าวถึงเฉพาะอิทธิพลของภาษาแม่ที่มีผลกระทบต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาที่สอง และครูผู้สอนควรมีการสอนอย่างไร โดยผู้วิจัยได้แบ่งประเภทระดับการอ่านออกเขียนได้ในภาษาแม่เป็น 6 ประเภทตามลักษณะของตัวอักษรที่ใช้ เช่น อักษรโรมัน (เช่น ภาษาฝรั่งเศส หรือ เยอรมัน) ไม่ใช่อักษรโรมัน (เช่น ภาษากรีก อารบิก หรือ ไทย) เป็นต้น สำหรับการศึกษาชาวม้งในไทยที่อ่านออกเขียนได้มีความสามารถเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองได้ดีกว่าคนที่ไม่เคยเรียนภาษาแม่มาก่อน ในทำนองเดียวกัน ชาวไฮติที่อยู่ในนิวยอร์กที่เคยเรียนภาษาแม่และเรียนภาษาอังกฤษ จะพัฒนาทักษะการเรียนภาษาอังกฤษได้ดีกว่าผู้ที่เรียนเฉพาะภาษาอังกฤษเท่านั้นเช่นกัน ดังนั้น ผู้เรียนภาษาแม่มาแล้วจึงเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สองด้วย

Reinders (2005) ทำการศึกษายาทบาทของภาระงานในการรับรู้ภาษาที่สองกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษานานาชาติวัยผู้ใหญ่อายุระหว่าง 18- 28 ปี ที่เรียนภาษาอังกฤษในช่วงสั้นๆ ประมาณ 2-3 เดือน และได้เคยเรียนภาษาอังกฤษมาแล้วเกิน 14 ปีขึ้นไป ในเมืองอ็อกแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อกำหนดผลกระทบที่มีความเกี่ยวข้องกันของการสอนแบบไม่สอนโดยตรง (Implicit) กับแบบสอนโดยตรง (Explicit) 2) เพื่อศึกษาผลกระทบของคุณสมบัติต่างๆ ของภาระงาน 3. เพื่อศึกษาผลกระทบของทั้งการนำเข้า (Intake) และการรับรู้ (Acquisition) รวมทั้งความสัมพันธ์ของทั้งสองสิ่งนี้ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) การจัดการเรียนการสอนแบบสอนโดยตรง (Explicit) ประเภทอุปนัย (Inductive) ในการวิจัยครั้งนี้ไม่ทำให้เกิดผลกระทบที่แตกต่างของการนำเข้า (Intake) ในโครงสร้างทางภาษา 2) การทดลองเขียนตามคำบอก (Dictation treatment) ทำให้เกิดการนำเข้ามามากที่สุด ส่วนการทดลองปรับโครงสร้างใหม่ (Individual reconstruction treatment) ทำให้เกิดการนำเข้าน้อยที่สุด 3) การทดลอง (Treatment) ทุกประเภทที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ไม่ทำให้เกิดการซึมซับรับรู้ในโครงสร้างทางภาษา 3) การจัดการเรียนการสอนแบบสอนโดยตรงไม่ให้ผลที่แตกต่างในการรับรู้ 4) ในกรณีที่การทดลองทำให้เกิดผลกระทบที่แตกต่าง การทดลองปรับโครงสร้างใหม่ (Reconstruction treatment) ถือได้ว่าทำให้เกิดผลต่อการรับรู้มากที่สุด

ซึ่งการทดลอง (Treatment) นี้เป็นภาระงานที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive) มากกว่าอย่างอื่น ทั้งนี้ การใช้ความจำในข้อความที่ค่อนข้างยาวต้องใช้เวลานาน ซึ่งการทดลองนี้เป็นการกระตุ้นให้เกิดความจำในระยะยาว 5) การทดลองทั้งสามนี้มีผลกระทบต่อ การนำเข้า และการรับรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งภาระงานง่าย ๆ อย่างการให้เขียนตามคำบอก (Dictation) จะทำให้เกิดการรับเข้าสูง แต่การรับรู้ต่ำกว่าภาระงานที่ยากกว่า เช่น ภาระงานปรับโครงสร้างใหม่ส่วนตัว (Individual reconstruction) ทำให้เกิดการนำเข้าต่ำ แต่ให้การรับรู้มากกว่า ส่วนภาระงานแบบปรับโครงสร้างด้วยการร่วมมือกัน (Collaborative reconstruction) นั้น มีความคงที่มากที่สุดในการทดลองทั้งสาม

จากการศึกษาวรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านของผู้ใหญ่ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เกือบทุกคน มิได้เข้าเรียนด้วยเหตุผลเชิงใจเพียงอย่างเดียว แต่จะมีแรงจูงใจหลายอย่างประกอบกัน เหตุผลหลักที่สำคัญของการเข้าเรียนของผู้ใหญ่คือ ความต้องการที่จะได้ใช้ความรู้หรือทักษะที่ต้องทำหรือได้รับมอบหมายให้ทำงานใหม่ๆ ที่ต้องใช้ความรู้ ทักษะใหม่ๆ อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่เข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาเพราะความอยากรู้อยากเห็นบ้าง เพราะความชอบความพอใจในกิจกรรมหรือโครงการนั้นๆ บ้าง และเพราะต้องการฝึกฝนทบทวนทักษะความรู้มิให้ลืมนั่นเอง ซึ่งผู้ใหญ่ที่เรียนอยู่ในสถานศึกษานอกระบบมีความแตกต่างกับผู้ใหญ่ผู้เรียนที่อยู่ในระบบ เนื่องจากการเรียนนอกระบบเป็นการเรียนที่ผู้เรียนผู้ใหญ่ที่เข้าร่วมกิจกรรมทางการศึกษาเพราะต้องการทำกิจกรรมทางสังคมด้วยความสมัครใจ อยากรู้ได้พบปะมิตรสหาย และต้องการได้รับความรู้และได้เรียนรู้อย่างแท้จริง ผู้สอนต้องทำความเข้าใจลักษณะของผู้เรียนซึ่งอยู่ในวัยผู้ใหญ่ อาทิ ลักษณะของสภาวะความเป็นผู้ใหญ่ แรงจูงใจ และวงจรการเรียนรู้ ในอีกด้านหนึ่งการนำทฤษฎีทางการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมาใช้ในห้องเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ ควรสอนให้มีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed Learning) โดยที่ครูเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้ใหญ่ นอกจากนี้ อิทธิพลของภาษาที่หนึ่งที่มีผลกระทบต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาที่สอง โดยที่ผู้ใหญ่ที่เคยเรียนภาษาแม่ มาแล้วจะพัฒนาทักษะการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ได้ดีกว่าผู้ที่ไม่เคยเรียน สำหรับการสอนภาษาอังกฤษแบบภาระงานกับผู้ใหญ่กับความคงทน ผลการวิจัยพบว่า การทำกิจกรรมเน้นภาระงานแบบร่วมมือกันนั้นมีความคงทนมากกว่าการสอนแบบให้ความรู้โดยตรงและการสอนแบบรับรู้ ส่วนข้อมูลการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่มีอายุ 16 ปีและมากกว่ายังมีอยู่น้อยมากเมื่อเทียบกับเด็กและวัยรุ่น ดังนั้นจึงควรให้ความสนใจในการทำวิจัยกับผู้ใหญ่ให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่เนื่องจากในอนาคตผู้ใหญ่จะมีสัดส่วนของประชากรที่เพิ่มขึ้นและการสอนการอ่านภาษาอังกฤษให้กับผู้ใหญ่จะเป็นการเพิ่มคุณภาพชีวิตของผู้ใหญ่ให้ดีขึ้นในสังคมด้วย

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านเน้นภาระงาน

4.1 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านเน้นภาระงาน

Todd (2001) กล่าวถึง การออกแบบหลักสูตรเน้นภาระงานของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีว่า เนื่องจากภาษาอังกฤษที่ใช้สำหรับนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีที่ผ่านมาใช้หลักสูตรใน Interface (Hutchison and Waters, 1984) และตามด้วยทักษะใน

หนังสือดังกล่าว อย่างไรก็ตาม สถาบันจำเป็นต้องจัดเตรียมหลักสูตรใหม่ที่เหมาะสมกับความต้องการ และลักษณะของนักศึกษาด้วยเพื่อให้เท่าทันสถานการณ์ ทั้งนี้ การออกแบบหลักสูตรเป็นการตัดสินใจที่สำคัญ และสิ่งที่ต้องทำก่อนอื่นในกระบวนการออกแบบคือการเลือกบทเรียนสำหรับหลักสูตรที่เป็นหลักการพื้นฐานที่ประกอบด้วยโครงสร้างและการจัดเรียงลำดับ เช่น หลักสูตรโครงสร้าง (Structural syllabus) มีโครงสร้างที่หลักไวยากรณ์ หลักสูตรตามหน้าที่ (Functional syllabus) เป็นการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการพูด และ หลักสูตรการดำเนินการ (Procedural syllabus) เป็นกิจกรรมที่เป็นเหตุเป็นผล (Reasoning-gap) เป็นต้น ดังนั้น การเลือกใช้หลักสูตรจะต้องมีความระมัดระวัง ซึ่งหลักการภายใต้เหตุผลของการเลือกหลักสูตรใหม่หลักคือความต้องการและธรรมของนักศึกษา อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมักพบได้บ่อยๆ ว่ามีความลำเอียงในการเลือก เช่น วัตถุประสงค์ของการอ่าน “นักศึกษามีความสามารถที่จะใช้ภาษาอังกฤษอย่างเหมาะสมในร้านอาหาร” ซึ่งการใช้วิธีดังกล่าวนำไปสู่หลักสูตรตามสถานการณ์ เป็นต้น ซึ่งเมื่อพิจารณาลักษณะของนักศึกษาไทยในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีจะมีลักษณะทั่วไปดังนี้ นักศึกษาต้องเรียนภาษาอังกฤษอย่างน้อย 6 ปี ตามโครงสร้างของหลักสูตร นักศึกษามีความมั่นใจน้อยในการใช้ภาษาอังกฤษ นักศึกษามีความสามารถในการสื่อสารทางภาษาที่ต่ำ นักศึกษาประสงค์ที่จะใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง จากลักษณะดังกล่าวจะเห็นได้ว่าหลักสูตรโครงสร้างนั้นไม่เหมาะสมกับนักศึกษา แต่ไม่ได้หมายความว่าการสอนไวยากรณ์จะต้องถูกละเลยไปในหลักสูตรที่สร้างขึ้นใหม่ แต่หลักสูตรใหม่ควรมุ่งไปที่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดความมั่นใจสามารถนำไปใช้ได้จากการเรียนรู้และสนองต่อความต้องการในชีวิตจริง เพราะหลักสูตรสังเคราะห์เป็นการเจาะจงในด้านของภาษาที่มุ่งไปที่กระบวนการเรียนรู้และผู้เรียนต้องวิเคราะห์ภาษาเพื่อทำความเข้าใจ สำหรับนักศึกษาของสถาบันฯ ล้วนมีประสบการณ์ด้านการสังเคราะห์มาแล้ว หลักสูตรการสังเคราะห์จึงเป็นประโยชน์น้อยสำหรับนักศึกษา ดังนั้น หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นใหม่จึงจำเป็นต้องนำไปสู่การใช้ภาษาที่กว้างขึ้น ซึ่งหลักสูตรด้านการวิเคราะห์จะเหมาะสมกว่าการสังเคราะห์ ส่วนหลักสูตรการวิเคราะห์แบ่งเป็นหลักสูตรเน้นภาระงาน โครงการ และเนื้อหา หลักสูตรภาระงานเป็นชุดของกิจกรรมที่ทำตามเป้าหมายเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษา หลักสูตรโครงการคล้ายกับภาระงาน แต่มีสัดส่วนที่กว้างกว่า กล่าวคือ หลักสูตรในหนึ่งเทอมอาจมีเพียง 1 โครงการ ส่วนหลักสูตรเนื้อหานั้นเน้นการเรียนรู้ภาษาและเนื้อหาวิชาไปด้วยกัน โดยการเรียนรู้เกิดขึ้นจากการเรียนเนื้อหาผ่านการใช้ภาษาอังกฤษ ดังนั้น หลักสูตรภาระงานจึงเป็นกระจุกสะท้อนความต้องการในโลกของความเป็นจริงที่มีขนาดย่อยกว่าโครงการและเนื้อหา หลักสูตรจึงควรเริ่มจากการเรียนภาระงาน 2-3 เทอมก่อน แล้วจึงเป็นแบบโครงการและเนื้อหา

Todd (2006) หาสาเหตุของการปรับปรุงหลักสูตรเน้นภาระงานว่าทำไมจึงมีการเปลี่ยนแปลง และเปลี่ยนแปลงอย่างไรในห้วงเวลา 4 ปี ตั้งแต่ ค.ศ. 2001-2004 ที่มีการเรียนการสอนเน้นภาระงานในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี โดยเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจาก 2 แหล่ง คือ 1) ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยเอกสารรายละเอียดเนื้อหาคำอธิบายวิชา LNG 101, LNG 102 และ LNG 103 ใน ห้วงปี ค.ศ.2001 -2004 รวมถึงวิธีการประเมินผลการเรียนในแต่ละปี นอกจากนี้ ยังนำสรุปบันทึกการประชุมของคณาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงเนื้อหาวิชาในแต่ละปีมาวิเคราะห์ด้วย 2) การสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนประจำวิชา LNG 101, LNG 102 และ LNG

103 ใน ห้วงปี ค.ศ.2001 -2004 ที่สอนอย่างน้อยมาแล้ว 3 เทอม ประกอบด้วยอาจารย์ที่เป็นผู้หญิง 10 คน และอาจารย์ผู้ชาย 1 คน ใช้เวลาประมาณ 30-60 นาที ตามหัวข้อต่อไปนี้เป็น ข้อคิดเห็นทั่วไป เกี่ยวกับการสอนแบบภาระงาน ข้อคิดเห็นต่อรายวิชา เหตุผลที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาวิชา ข้อคิดเห็นต่อการประเมินผล เหตุผลที่เปลี่ยนวิธีการประเมินผลและข้อคิดเห็นของรายวิชาที่ปรับปรุงใหม่ ผลการวิจัย พอสรุปได้ 3 ประเด็นดังนี้ 1) จำนวนของงานในแต่ละเทอมลดลง โดยมีการรวม 2 งานเป็นงานเดียว 2) มีการเน้นการสอนภาษาโดยตรง (Direct Linguistic) ในแต่ละบทเรียนของการ ฟังและ 3) การพูด รวมทั้งเมื่อตอนต้นของการเรียน (Pre-tasked) สัดส่วนของการประเมินต่อการ สอบปลายภาคเปลี่ยนไปมากแทนที่จะค่อยเป็นค่อยไป ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่ามีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนที่ จากการสอนเน้นภาระงานแบบบริสุทธ์เป็นแบบผสมผสานกับวิธีการอื่น ซึ่งเห็นได้ชัดว่าหลักสูตร สูญเสียบทบาทการสอนที่ไม่สอนภาษาโดยตรง และการเน้นการประเมินอย่างต่อเนื่องไป

ณัฐกานต์ สุขชื่น (2548) ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการเรียนผ่านเว็บแบบซิงโครนัส และอซิงโครนัส ในการเรียนการสอนแบบเน้นงานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของ นิสิตระดับปริญญาตรี ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ การสอนแบบเน้นงานในการวิจัยนี้ใช้งาน 2 แบบ คือ แบบคอนเวอร์เจนและแบบไดเวอร์เจน การทดลองทำในภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนวิชา “ภาษาอังกฤษสำหรับพนักงานภาคพื้นและพนักงาน ต้อนรับบนเครื่องบิน” ที่วิทยาเขตบางเขนและวิทยาเขตกำแพงแสน จำนวน 102 คน นิสิตทั้งหมดถูก แบ่งออกเป็นสองกลุ่มในจำนวนที่เท่าๆ กัน โดยวิธีแบ่งแบบจับคู่เข้ากลุ่มทดลอง จากนั้นสุ่มกลุ่ม ตัวอย่าง 2 กลุ่มเข้ากลุ่มทดลอง กลุ่มที่หนึ่งได้รับงานแบบคอนเวอร์เจน กลุ่มที่สองได้รับงานแบบได เวอร์เจน การทดลองเป็นแบบวัดซ้ำในการสอนผ่านเว็บแบบซิงโครนัส ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ความ แปรปรวนแบบสองทางแบบวัดซ้ำที่นัยสำคัญ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นิสิตที่ได้รับงานต่างกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่พบว่าสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนแบบซิงโครนัส ดีกว่าผลการเรียนแบบอซิงโครนัสที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 นอกจากนี้ไม่พบปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่าง การเรียนแบบเน้นงานและการเรียนผ่านเว็บต่อคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษ

วิภาดา ประสารทรัพย์ (Prasansaph, 2009) ทำการศึกษาการสอนทักษะการพูดด้วย กิจกรรมเน้นภาระงาน กรณีศึกษาอาสาสมัคร 5 คน เข้ารับการศึกษากิจกรรมเน้นภาระงานเป็นเวลา 12 สัปดาห์ ผ่านการทำกิจกรรมเน้นภาระงาน 6 อย่าง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกิจกรรมในชั้นเรียน จากการสัมภาษณ์ และการบันทึกของผู้สอน แล้วทำการวิเคราะห์การรับรู้ (ความเที่ยงตรง ความ คล่องแคล่ว และความซับซ้อน) และความพึงพอใจ การวิจัยพบว่ายังเห็นไม่ชัดเจนในการรับรู้ที่ดีขึ้น มี การเพิ่มขึ้นของการรับความเสี่ยง (Risk-taking) การนับถือตนเอง และความกระวนกระวายลดลง ปัจจัยสนับสนุนบางอย่างในการทำกิจกรรมภาระงานอยู่ที่ก่อนทำกิจกรรมภาระงาน สิ่งแวดล้อมที่ ปลอดภัยให้ผ่านการสะท้อนกลับของผู้สอน และเงื่อนไขของภาระงานที่ต้องมีการเตรียมการจาก ภายนอกห้องเรียนและการพูดอย่างฉับพลัน

จากการทบทวนวรรณกรรมสรุปได้ว่าหลักสูตรกิจกรรมเน้นภาระงานมีขนาดย่อยกว่า หลักสูตรโครงการและหลักสูตรเน้นเนื้อหาจึงควรเปิดการสอน 2-3 เทอมก่อนหลักสูตรโครงการและ หลักสูตรเน้นเนื้อหา การสอนงานโครงการนั้นผู้สอนนำมาประยุกต์ในชั้นเรียนไม่ถนัดนักแต่มีแนวโน้มที่ ได้ผลมาก ส่วนในด้านของรูปแบบการสอนเข้าร่วมกิจกรรมที่ครูเป็นศูนย์กลาง พบว่าทำให้เกิดการ

เรียนรู้ที่น้อยที่สุด แต่รูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมแบบกลุ่มเล็กและกิจกรรมคู่ทำให้เกิดการเรียนรู้พอกัน ซึ่งผู้สอนต้องใช้เวลาในการออกแบบกิจกรรมที่มีการเตรียมพร้อมมาจากนอกระบบเรียน ในการสอนเน้นกิจกรรมภาระงานนั้นพบว่ามีความสำคัญ แต่ไม่ควรละเลยการสอนไวยากรณ์ในขั้นสุดท้ายของภาระงานเพื่อให้ผู้เรียนได้ประโยชน์ในการรับรู้และการเรียนรู้ประกอบ ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนที่จากการสอนเน้นภาระงานแบบบริสุทธ์เป็นแบบผสมผสานกับวิธีการอื่น ซึ่งเห็นได้ชัดว่าหลักสูตรสูญเสียบทบาทการสอนที่ไม่สอนภาษาโดยตรง และการเน้นการประเมินอย่างต่อเนื่องไปอย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเห็นว่า การสอนเน้นภาระงานต้องมีการประเมินที่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง จึงควรที่จะต้องระวังมิให้มีการเพิ่มสัดส่วนของคะแนนสอบปลายภาค โดยควรมีการแก้ปัญหาให้มีเกณฑ์การวัดที่ชัดเจนและเชื่อถือได้ นอกจากนี้ การสอนอ่านแบบเน้นภาระงานควรมีเนื้อหาที่เหมาะสมทางวัฒนธรรมโดยมีการกระตุ้นความรู้เดิมของผู้เรียนและกระตุ้นกลวิธีการอ่านภาษาแม่เพื่อความเข้าใจที่ง่ายขึ้น ส่วนการเรียนแบบเน้นภาระงานกับการเรียนผ่านเว็บต่อคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษนั้นไม่พบปฏิสัมพันธ์กัน

4.2 งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านเน้นภาระงาน

Allwright (อ้างถึงใน Harmer, 1992:34) ในทศวรรษที่ 1970 ทำการทดลองกับนักศึกษาต่างชาติก่อนเข้าเรียนระดับปริญญาโทใน University of Essex ที่ผู้สอนไม่มีเวลาสอนไวยากรณ์ให้และไม่มีการแก้ไขความผิดพลาดของงานที่ทำ ดังนั้น นักศึกษาจึงต้องสื่อสารกันหรือถูกส่งไปที่ห้องสมุดเพื่อใช้บัตรดัชนี หรือถูกส่งไปสัมภาษณ์อาจารย์ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสอนภาษา ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่กำหนดให้ นักศึกษาทั้งหมดมีความรู้ภาษาอังกฤษระดับกลางมาก่อน ซึ่งผลการทดลองพบว่า การที่ครูจัดให้ผู้เรียนทำกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาด้วยการสื่อสารแล้ว การเรียนภาษาจะเกิดขึ้น หรือพูดอีกอย่างได้ว่า ครูไม่จำเป็นต้องสอนตามรูปแบบ (เช่น สอนไวยากรณ์โดยตรง) แต่ให้นักเรียนทำกิจกรรมโดยใช้ภาษาสื่อสารกันสามารถทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาได้ดีเป็นที่น่าพอใจ

Prabu (1979, อ้างถึงใน Harmer, 1992: 35) และทีมงานได้จัดทำหลักสูตรกระบวนการ (Procedural syllabus) ชื่อว่าโครงการหลักสูตรบังกาลอร์ (Bangalore Project's syllabuses) ที่เน้นภาระงานกับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่อาศัยอยู่ทางตอนใต้ของประเทศอินเดีย หลักสูตรดังกล่าวประกอบด้วยลำดับภาระงาน เช่น การหาทางกลับบ้านโดยใช้แผนที่ การตีความตารางเวลารถไฟ หรือ ตอบคำถามเกี่ยวกับคำสนทนาที่นักศึกษาต้องแก้ปัญหา และครูคอยช่วยเหลือเมื่อนักศึกษามีปัญหา จากนั้นครูตั้งคำถามถามนักศึกษาประมาณ 2-3 คำถามแล้วปล่อยให้ นักศึกษาทำภาระงานเป็นการส่วนตัว ซึ่งผลการทดลองปรากฏเป็นที่น่าพอใจและได้มีการดำเนินโครงการสอนด้วยวิธีนี้ในปีต่อๆ มา โครงการบังกาลอร์นี้มีความสำคัญไม่เพียงแต่การนำทฤษฎีของเขาไปปฏิบัติเท่านั้น แต่ยังเป็นทฤษฎีรากฐานของการเรียนภาษา เช่นเดียวกับ Krashen และ Prabhu ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการสื่อสารก่อนได้ผลผลิต (production) และสอดคล้องกับ Allwright ที่เห็นว่า การมุ่งเน้นความหมายและภาระงาน ทำให้การเรียนภาษาเกิดขึ้น

Doughty and Pica (1986: 305-325) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนอ่านเน้นภาระงาน ประเภทการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) โดยให้ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีภาษาแม่แตกต่างกันและเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยปรากฏว่ารูปแบบการเข้าร่วม

กิจกรรมที่มีครูเป็นศูนย์กลาง ทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาน้อยที่สุด ส่วนรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมแบบกลุ่มเล็กและกิจกรรมคู่ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาได้พอกัน

Chen (2005:1-14) ทำการศึกษาการออกแบบหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจที่เน้นภาระงานแบบร่วมมือกัน (Collaborative task-based syllabus: CTBS) โดยทำการสอนในชั้นเรียนขนาดใหญ่แบบให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลาง และให้ผู้เรียนประยุกต์ตนเองเป็น “บริษัทจำลอง” ที่ทำธุรกิจระหว่างประเทศ มีการทำงานแบบร่วมมือกันตามเหตุการณ์จริง มีการคัดเลือกผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ประจำแผนกต่างๆ มีการตอบโต้กันและการประเมินผล ซึ่งผู้วิจัยพบว่า การสอนภาษาอังกฤษธุรกิจจำเป็นต้องนำขอบเขตของความรู้ใหม่ๆ มาเป็นทางเลือกเข้ามาสอน อย่างไรก็ตาม การสอนงานโครงการนั้นนำมาประยุกต์ใช้ไม่ถนัดนักในห้องเรียนการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะแต่มีแนวโน้มที่จะให้ผลตอบแทนอย่างมาก

Carless (2007) ได้ทำการวิจัยความเหมาะสมของการสอนแบบเน้นภาระงานสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในฮ่องกง สาเหตุเนื่องจากการสอนแบบเน้นภาระงาน นับว่าเป็นการสอนที่ใหม่ในปัจจุบัน โดยอยู่ภายในกลุ่มของการสื่อสารทางด้านภาษาและขยายวงกว้างอย่างรวดเร็วไปที่การศึกษาหลังภาคบังคับ นอกจากนี้ ยังเป็นการสอนที่ขัดแย้งกับการสอนที่มีอยู่ การศึกษานี้ได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูและนักการศึกษาในฮ่องกง โดยเน้นไปที่ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในโรงเรียน ผลการวิจัยสรุปได้ว่าภาระงานเน้นการสื่อสารเอาความเข้าใจมากกว่าการศึกษารูปแบบของไวยากรณ์หลักสูตรในฮ่องกงอย่างเป็นทางการไม่ได้เน้นการสอนภาระงาน เนื่องจากมีปัจจัยที่ขัดขวางหลายอย่าง เช่น ขนาดของห้องเรียนที่ใหญ่ ระบบการแข่งขันกันในการสอบ การขาดผู้เชี่ยวชาญเฉพาะรวมทั้งครูผู้สอนส่วนมากยังชอบการสอนแบบเดิมคือ ครูอธิบาย-นักเรียนฝึกปฏิบัติ-ได้ผลลัพธ์ (PPP: Presentation-Practice-Production) การเน้นไวยากรณ์โดยตรง การสอนยังคงให้ครูเป็นศูนย์กลาง และนักเรียนไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเรียน แรงจูงใจสำหรับบทความนี้คือการสำรวจว่าทำไมหลักสูตรทางการจึงไม่นำวิธีนี้ไปใช้อย่างกว้างขวาง นอกจากนี้ ค่านิยม ทักษะทางความเชื่อของครูในฮ่องกงที่ไม่เข้ากับหลักการสอนแบบเน้นภาระงาน การวิจัยครั้งนี้มีการสัมภาษณ์ความคิดเห็นถึงความเป็นไปได้ในการสอนแบบเน้นภาระงานระดับมัธยมปลายในฮ่องกง ซึ่งมีข้อเสนอว่า 1) ควรมีการขยายความที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของการสอนไวยากรณ์โดยเน้นภาระงาน โดยเฉพาะในชั้นภาระงานสุดท้าย (post-task) ที่เป็นการพูดถึงรูปแบบ และควรใช้การสอนไวยากรณ์ด้วยหลายๆ วิธี 2) ควรเชื่อมโยงการพูดกับการสอบมากขึ้น 3) ควรให้มีความสมดุลระหว่างการสนทนาและกิจกรรมอื่นๆ ด้วย

Zhang (2009) ทำการวิจัยเพื่อเสนอรูปแบบการสอนอ่านให้กับนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองแบบเน้นการปฏิบัติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกผู้เรียนให้ปฏิบัติงานในสังคมได้อย่างเหมาะสมอย่างสัมฤทธิ์ผล โดยให้มองไกลออกไปจากความเข้าใจของการอ่านและไกลออกไปจากการดำเนินงานล่วงหน้า ทั้งนี้ การประยุกต์ใช้การสอนอ่านเน้นการปฏิบัติงานเสริมสร้างบริบททางสังคมต่อผู้เรียนและฝึกให้ผู้เรียนเข้าใจภาระงานการอ่าน ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอนที่มีหัวข้อเดียวกันและหมุนเป็นกันหอย (Spiral Approach) จากความเข้าใจเนื้อหาการอ่านไปสู่การแสดงออกของความเข้าใจการอ่านผ่านภาระงาน รวมทั้ง สุดท้ายเป็นการอ่านสิ่งที่มีอยู่จริง (authentic materials) จากการกระตุ้นการทำภาระงาน สำหรับการสนับสนุนทางทฤษฎีจาก

งานวิจัยที่ผ่านมาและจากการสังเกต รวมทั้งการสำรวจ ชี้ให้เห็นว่า วิธีการแบบใหม่แบบก้นหอยนี้ให้การสอนได้รับประโยชน์อย่างมากมาย เพราะช่วยขยายความและปรับปรุงความเข้าใจในการอ่านรวมทั้งจิตใจกิจกรรมของการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เนื้อหาที่เหมาะสมทางวัฒนธรรมในการสอนอ่านแบบเน้นการปฏิบัติสามารถกระตุ้นความรู้ที่ผู้เรียนมีอยู่ก่อน และกระตุ้นกลวิธีการอ่านภาษาแม่เพื่อเข้าใจง่ายขึ้น นอกจากนี้ ผู้เรียนยังสามารถเน้นย้ำข้อมูลทางความคิดท่ามกลางกระบวนการอ่านเพื่อให้จำได้ดีขึ้น สุดท้าย สิ่งสำคัญที่สุดคือ ผู้เรียนสามารถระลึกถึงความจำได้ดีกว่าโดยใช้สถานการณ์ประจำวันกับเนื้อหาการเรียนรู้จากการสอนปฏิบัติ ดังนั้น ผู้เรียนจึงมีโอกาประสบความสำเร็จได้ดีกว่าเมื่อคาดหวังให้มีการปฏิบัติดังกล่าวในสถานการณ์ประจำวันในเวลาต่อมา

Rivers (2010) กล่าวถึงการสำรวจนโยบายการสอนภาษาอังกฤษเน้นภาระงานกับความพึงพอใจของนักศึกษา โดยทำการศึกษากับนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่นที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 94 คน ที่มีคะแนน TOEIC 400-550 คะแนน ในปีการศึกษา 2008 และทำการสอนครั้งละ 90 นาที เป็นเวลา 6 ครั้ง ที่มีการใช้กิจกรรมเน้นภาระงาน รวมทั้งมีความเชื่อว่าการเรียนที่เป็นจริง (authentic learning) เกิดขึ้นได้ผ่านภาระงานที่ทำให้เกิดผลสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญและมีความหมาย เขากำหนดให้นักศึกษา 47 คน ทำกิจกรรมเน้นภาระงานอย่างเข้มงวดให้ใช้ภาษาอังกฤษเท่านั้น (TL) ขณะที่อีก 47 คนยอมให้มีการใช้กิจกรรมเน้นภาระงานกับภาษาญี่ปุ่นได้ (NL) ผลการทดลองหลังการสอนครบ 6 ครั้ง และตอบแบบสอบถามจำนวน 13 ข้อพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกันคือส่วนใหญ่ (57.4% และ 63.7%) ต่างมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมเน้นภาระงานในด้านความสนุกสนานและความร่วมมือกันในกลุ่ม มีอยู่ 13% เหมือนกันทั้งสองกลุ่มที่รู้สึกเฉยๆ และส่วนน้อย (10% และ 4%) รู้สึกไม่ชอบกิจกรรมเน้นภาระงาน เมื่อจำแนกนักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษอย่างเดียว (TL) กับนักศึกษาใช้สองภาษา (NL) พบว่ามีข้อแตกต่างความพึงพอใจภายใต้เงื่อนไขและเหตุผลต่างกัน เช่น กลุ่มใช้ภาษาอังกฤษอย่างเดียวรู้สึกพอใจที่ได้ประโยชน์จากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแม้ว่าจะรู้สึกอึดอัดที่ต้องพูดภาษาอังกฤษอย่างเดียว อย่างไรก็ตามในชั้นเรียนทั้งสองกลุ่มมีนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาที่ต่างกัน นักศึกษาที่ไม่เก่งภาษาเกิดมีความรู้สึกอึดอัดที่ไม่สามารถสื่อสารได้ตามต้องการ ขณะที่นักศึกษากลุ่มที่ใช้สองภาษา (NL) มีนักศึกษาที่มีความรู้สึกอึดอัดน้อยกว่ามาก ดังนั้น หากเกิดปัญหาดังกล่าวทั้งสองกลุ่ม จึงควรให้ทางเลือกในการใช้ภาษาเต็มได้ ทั้งนี้ ความพึงพอใจและความไม่พึงพอใจอื่นๆ จากการใช้ภาษาจะต้องอยู่บนทางเลือกที่เหมาะสมการเรียนรู้ภาษาตามสิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่ ซึ่งผู้วิจัยสรุปว่าการเรียนรู้โดยการกระทำอย่างเดียวนั้นยังไม่เพียงพอ ควรเชื่อมโยงการคิดเข้าด้วย เพราะผู้สอนไม่เพียงให้เนื้อหาและภาระงานกับนักศึกษาเท่านั้น แต่ยังมีสิ่งแวดล้อมที่นักศึกษาจะต้องมีประสบการณ์การเรียนรู้ด้วย

จากการทบทวนงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านเน้นภาระงานชี้ให้เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติในสถานการณ์ที่เป็นจริงหรือคล้ายกับที่เป็นจริงแม้ว่าจะนำมาประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนได้ยากแต่มีแนวโน้มที่จะได้ผลดีมาก อย่างไรก็ตาม ผู้สอนไม่ควรที่จะละเลยการสอนไวยากรณ์แทรกเข้าไปด้วย เนื่องจากผู้เรียนต้องใช้ความรู้ดังกล่าวไปสอนแข่งขันซึ่งเป็นการประเมินผลแบบเดิมที่ต่างจากการประเมินแบบเน้นภาระงานด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 20 สรุปการสังเคราะห์การศึกษาแนวคิดทฤษฎีรูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงาน

แนวคิด	อ้างอิง	สรุปการสังเคราะห์
การส่งเสริม การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตาม อัธยาศัย	พระราชบัญญัติ ส่งเสริม การศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2551	เป็นแหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่าง ต่อเนื่องของประชาชน
การอ่าน	Lado (1967); Medley (1977); Goodman (1982); Coady (1979); Smith (1988)	เป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน ผู้อ่าน จะต้องพยายามให้ความหมายกับ ข้อความที่อ่าน โดยใช้กลวิธีต่างๆ ทั้ง การคิด การคาดหมาย การเลือกสรร การตีความ และการสรุปอ้างอิง ซึ่ง ผู้อ่านควรทำความเข้าใจและนำกลวิธี ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการอ่านไปใช้ ด้วย จึงจะสามารถพัฒนา ความสามารถการอ่านได้อย่างรวดเร็ว
ทฤษฎีโครงสร้าง ความรู้ (Schema Theory)	Barlett (1932); Mayer (1975); Weaver (1980); Hacker (1998); Rumelhart (1994); วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2541)	เป็นข้อมูลความรู้ที่สะสมไว้จาก ประสบการณ์ในอดีตที่ถูกเก็บไว้อย่าง เป็นระบบตามลำดับขั้น ที่มีอิทธิพลต่อ การรับรู้ในปัจจุบันของคนๆ นั้น สำหรับข้อมูลใหม่ๆ ที่ได้มาจะผสม กลมกลืนกับความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว
องค์ประกอบ การอ่าน	Bond and Miles (1957); Ellis and Tomlinson (1980); Coady (1979); William (1988); Irwin (1991)	ประกอบด้วย ความสามารถทางภาษา ทั้งในแง่ของเสียง ศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ประการต่างๆ ภายในบท อ่านรวมทั้งความสามารถนำเอาความรู้ ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาสัมพันธ์กับ เรื่องที่อ่านพร้อมด้วยมีการนำกลวิธี การอ่านมาใช้เพื่อให้เกิดความเข้าใจได้ ง่ายขึ้น

ตารางที่ 20 สรุปการสังเคราะห์การศึกษาแนวคิดทฤษฎีรูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงาน (ต่อ)

แนวคิด	อ้างอิง	สรุปการสังเคราะห์
กลวิธี อภิ ปัญญา	Vygotsky (1962); Flavell (1979); Brown (1980); Osman and Hannafin (1992); Roberta and Erdos (1993); Smith (1994); Swartz et al (1998); Goswami, (2008); Dunlosky and Metcalfe (2009)	เป็นการติดตามการปฏิบัติงานของตนเอง ด้วยการ ควบคุมและตรวจสอบกลวิธีคิด เพื่อตอบสนองความคิดของตนเอง และ ประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ
องค์ ประกอบ อภิ ปัญญา	Brown (1980); Wenden (1987); Osman and Hannafin (1992); Anderson (2003)	ประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจ การ ตรวจสอบและการควบคุมการคิดเกี่ยวกับ ความคิด ซึ่งผู้เรียนต้องรู้ไม่เพียงแค่ว่ามี กลวิธีอะไรและใช้อย่างไร แต่ต้องรู้ว่าใช้เพื่อ ประโยชน์อะไรได้ด้วย
ผู้ใหญ่	Maslow (1954); Knowles (1980); Sifakis (2003)	บุคคลซึ่งมีอาชีพ มีรายได้ รับผิดชอบชีวิต ของตนและมีหลายบทบาทหลายหน้าที่ใน คนเดียวกันและมีอายุ 20 ปีขึ้นไป
ทฤษฎี การ เรียนรู้ สำหรับ ผู้ใหญ่	Linderman (1962); Knowles (1980); สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2551)	เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิตของบุคคล ผู้ใหญ่ มีภารกิจ บทบาททางสังคม ประสบการณ์ หลากหลาย อันมีส่วนสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับ บุคคลต่างๆ ครูผู้สอนผู้ใหญ่ จึงควรมีความ เข้าใจและสามารถเชื่อมโยงลักษณะต่างๆ ของผู้ใหญ่ให้สอดคล้องกับการเรียนการ สอนผู้ใหญ่ให้ดีที่สุดและมากที่สุดด้วย โดย เน้นการเรียนรู้จากสมาชิกในกลุ่มจาก กิจกรรมและการลงมือปฏิบัติ แสดงความ คิดเห็น ต้องการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ครูควรส่งเสริมให้ทำงานเป็นกลุ่มมากกว่า การถ่ายทอดความรู้ ให้ครูกอยแนะนำไปสู่ ความรู้ที่ถูกต้อง เนื้อหาควรเน้นการ ดำรงชีวิตในสังคมและเน้นการปฏิบัติ

ตารางที่ 20 สรุปการสังเคราะห์การศึกษาแนวคิดทฤษฎีรูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงาน (ต่อ)

แนวคิด	อ้างอิง	สรุปการสังเคราะห์
รูปแบบ	Kaplan (1964), Keeves (1988); Steiner (1988); ทิตนา แชมมณี (2553)	เป็นรูปแบบที่อธิบายความหมาย แสดงองค์ประกอบและความสัมพันธ์ที่สามารถอธิบายหรือให้ความหมาย สามารถทำนายผลได้ และขยายผลทำนายได้กว้างขึ้น และนำไปสู่แนวคิดใหม่ รูปแบบที่พัฒนาขึ้น แสดงด้วยแผนภาพ และใช้ภาษาแสดงข้อความ เพื่อแสดงโครงสร้างและความสัมพันธ์ทางความคิด และดำเนินการทดลองใช้จริงในปัจจุบัน
รูปแบบการจัดการเรียนการสอน	Simson (1972); Joyce, Weil, and Calhoun (2009); ทิตนา แชมมณี (2553)	เป็นรูปแบบหรือกิจกรรมที่บูรณาการแนวคิดแบบอภิปัญญา ที่เป็นการเพิ่มกลวิธีในการเรียนรู้ และแนวคิดแบบให้ภาระงานที่เหมาะสม โดยสร้างขบวนการการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมและเพิ่มศักยภาพกับผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติไปจนถึงเป้าหมายได้ ทั้งนี้องค์ความรู้จะเป็นแบบค่อยเป็นค่อยไปแบบให้การเสริมต่อความรู้ และกำหนดงานตามความสามารถสูงสุดที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาให้ถึงขีดสุดได้ โดยมีองค์ประกอบด้านหลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมและการประเมินผล
ภาระงาน	Long (1985); Richards et al. (1986); Crooks (1986); Prabhu (1987); Breen (1987); Nunan (1989); Skehan (1996); Lee (2000); Willis (2000); Bygate et al. (2001); Ellis (2004)	หมายถึง การเรียนการสอนที่ผู้เรียนดำเนินการงานให้เสร็จสมบูรณ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งกิจกรรมเหล่านั้น มีการระบุขั้นตอนของงานอย่างชัดเจน โดยผู้เรียนจะดำเนินการโดยมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เพื่อให้เกิดผลสำเร็จอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยใช้ภาษาเป้าหมายที่เน้นด้านความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา หรือ เน้นผลของกิจกรรมมากกว่ารูปแบบภาษา
องค์ประกอบเน้นภาระงาน	Nunan (1989); Pica et al. (1993); Candlin (1987)	ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของหน้าที่ทางภาษาอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษาจากตัวป้อนที่สมจริง ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงภาระงานกับเหตุการณ์จริงที่อาจเกิดขึ้นในสถานการณ์จริง ทั้งนี้ กิจกรรมนั้นจะมีการระบุขั้นตอนการทำงานอย่างชัดเจน เพื่อให้ให้ได้ผลลัพธ์และภาระงานนั้นมีบทบาทของครูและผู้เรียนว่าจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในลักษณะใด

ตารางที่ 20 สรุปการสังเคราะห์การศึกษาแนวคิดทฤษฎีรูปแบบการสอนอ่านเน้นภาระงาน (ต่อ)

แนวคิด	อ้างอิง	สรุปการสังเคราะห์
ขั้นตอนการ พัฒนา หลักสูตร การสอนเน้น ภาระงาน	Richards (1984); Long (1985); Steiner (1988); Keeves (1988); Kevin (2004); Willis and Willis (2010)	มี 4 ชั้นคือ 1) สำรวจความต้องการของผู้เรียน โดยใช้ แบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อนำมาใช้เป็นพื้นฐานหา ว่าอะไรคือสิ่งที่ต้องเรียน 2) ออกแบบกิจกรรม ตามความ ต้องการของผู้เรียนโดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เบื้องต้น ของการสร้างและรู้ถึงลักษณะเฉพาะที่ต้องการของผลผลิต แล้วทำการตรวจสอบระดับความยากง่ายของเนื้อหา ภาระงาน และพัฒนาด้านภาษา ทำการวิเคราะห์เนื้อหาที่ สอดคล้องกับภาษา 3) ประยุกต์ใช้ให้เหมาะกับวิธีการและ ผู้เรียน 4) ประเมินภาพรวมของกิจกรรม โดยใช้รูปรีกสเกล และแบบวัดการทดสอบกลวิธีอ่าน
ทฤษฎี/ สมมุติฐาน การสอน เน้นภาระงาน	Krashen (1982); Long (1985); Swain (1999)	เป็นการเรียนรู้ที่ได้มาอย่างธรรมชาติ ที่กระทำอยู่ภายในผู้ทำ กิจกรรมและต้องมีการตัดสินใจในความถูกต้อง เป็นการ ลำดับการคาดการณ์ และเกิดจากการเข้าใจหรือรับข้อมูลที่ สามารถเข้าใจได้ โดยพัฒนาจากระดับความรู้ที่มีอยู่ โดยมีตัว แปรด้านตัวกรองจิตวิสัยที่เสมือนเป็นทางเดินที่นำปัจจัย รับเข้าทางภาษาไปถึงยังสมองส่วนกลไกการรับภาษา การ ปฏิสัมพันธ์ทำให้เกิดความเข้าใจในปัจจัยนำเข้าและนำไปสู่ การเรียนรู้ และหากผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนทักษะจากกิจกรรม จะช่วยเพิ่มความคล่องแคล่วและพัฒนาการใช้ภาษายิ่งขึ้น
หลักการสอน เน้นภาระงาน	Skehan (1998); Ellis (2004); Willis (2000)	ควรใช้ภาษาใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุด การใช้ภาษาต้อง สัมพันธ์กับภาระงาน และภาระงานควรจงใจเพื่อนำไปสู่ เป้าหมาย นอกจากนี้ ควรหาโอกาสการปฏิบัติเพื่อมุ่งเน้นไป ที่รูปแบบภาษาตามวัตถุประสงค์ของภาระงาน เน้นการใช้ ภาษาเพื่อให้การเรียนรู้ดำเนินต่อไปตามความหมายในการทำ ภาระงาน รวมทั้งให้ผู้เรียนมีโอกาสประเมินตนเองได้
ขั้นตอนการ สอนอ่านเน้น ภาระงาน	Prabhu (1987); Willis (2000); Ellis (2004); Nunan (2004)	1) ชั้นก่อนปฏิบัติการ ครูชี้แจงภาระงาน กระตุ้นความรู้เดิม ผู้เรียน และควบคุมให้ผู้เรียนฝึกหัดสิ่งที่อยู่ในเนื้อหา 2) ชั้นปฏิบัติงาน ครูให้ทักษะของงานที่อยู่ในโลกของความจริงหรือใกล้เคียงกับโลกของความเป็นจริงให้ผู้เรียน ปฏิบัติงาน จากนั้นให้เตรียมรายงานแล้วนำเสนอ โดยครูให้ ข้อมูลที่ถูกต้องป้อนกลับ 3) ชั้นหลังปฏิบัติการ ผู้เรียนฝึกฝน ครูทบทวนรูปแบบภาษา เพื่อสร้างความมั่นใจ